

Jelen előterjesztés csak tervezet, amelynek közigazgatási egyeztetése folyamatban van. A minisztériumok közötti egyeztetés során az előterjesztés koncepcionális kérdései is jelentősen módosulhatnak, ezért jelen formájában nem tekinthető a Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium álláspontjának.

A dokumentum célja a társadalmi egyeztetés elindítása és a jogalkotási folyamat átláthatóvá tétele, amelynek alapján, illetve eredményeként a mellékelt előterjesztés valamennyi tartalmi és formai eleme módosulhat!

A tervezet előterjesztője

2013. évi ... törvény**egyes törvényeknek a közhiteles hatósági nyilvántartásokkal kapcsolatos módosításáról**

Az Országgyűlés a közigazgatási hatósági eljárások ügyfélbarát jellegének, a hatósági nyilvántartásokra vonatkozó joganyag átláthatóságának és egyértelműsítésének teljesebb érvényesítése, valamint a hatóságok adminisztratív terheinek csökkentése, és a hatósági működés hatékonyságának növelése érdekében a következő törvényt alkotja:

1. A külföldön felhasználásra kerülő közokiratok diplomáciai vagy konzuli hitelesítésének (felülhitelesítésének) mellőzéséről Hágában, az 1961. október 5. napján kelt egyezmény kihirdetéséről szóló 1973. évi 11. törvényerejű rendelet módosítása

1. §

A külföldön felhasználásra kerülő közokiratok diplomáciai vagy konzuli hitelesítésének (felülhitelesítésének) mellőzéséről Hágában, az 1961. október 5. napján kelt egyezmény kihirdetéséről szóló 1973. évi 11. törvényerejű rendelet 3. §-a a következő (6) bekezdéssel egészül ki:

„(6) Az egyezmény 7. cikke szerinti nyilvántartás közhiteles hatósági nyilvántartásnak minősül.”

2. A közúti közlekedésről szóló 1988. évi I. törvény módosítása

2. §

(1) A közúti közlekedésről szóló 1988. évi I. törvény 16/B. §-a a következő (6) bekezdéssel egészül ki:

„(6) Az (5) bekezdés szerinti nyilvántartás – a természetes személyazonosító adatok kivételével – közhiteles hatósági nyilvántartásnak minősül.”

(2) A közúti közlekedésről szóló 1988. évi I. törvény 18. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A közúti járművezetők és a közúti közlekedési szakemberek tanfolyami, illetve szaktanfolyami képzése, továbbképzése és utánképzése a közlekedési hatóság engedélye alapján végezhető. A közúti járművezetők és a közúti közlekedési szakemberek képzésére, továbbképzésére, utánképzésére engedéllyel rendelkező szervezetekről a közlekedési hatóság

jogosult a szolgáltatási tevékenység megkezdésének és folytatásának általános szabályairól szóló törvényben meghatározott, valamint a közlekedési hatóság tevékenységével összefüggésben adatokat nyilvántartani, mely nyilvántartás a képzésre engedéllyel rendelkező szerv neve, fantázianeve, székhelye, cégjegyzékszám, adószáma, a tárgyi feltételek biztosításának helyére, valamint a személyi feltételekre vonatkozó adatok vonatkozásában közhiteles hatósági nyilvántartásnak minősül. Az iskolavezetői, a szakoktatói és a vizsgabiztosi tevékenység folytatásához a közlekedési hatóság engedélye szükséges. A tanfolyami és szaktanfolyami képzést, továbbképzést és utánképzést a közlekedési hatóság ellenőrzi, valamint ellátja annak szakfelügyeletét.”

(3) A közúti közlekedésről szóló 1988. évi I. törvény 18. § (9) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép, és a 18. § a következő (9a) bekezdéssel egészül ki:

„(9) A közlekedési hatóság a (2) bekezdés szerinti iskolavezetői, a szakoktatói és a vizsgabiztosi tevékenység folytatásához engedéllyel rendelkezőkről névjegyzéket vezet. A névjegyzék – a szolgáltatási tevékenység megkezdésének és folytatásának általános szabályairól szóló törvényben meghatározott adatokon túl – tartalmazza a következő adatokat:

- a) természetes személyazonosító adatok,
- b) engedélyes lakcíme és elérhetőségei (értesítési cím, telefonszám, email cím),
- c) továbbképzésen történt részvétel időpontja,
- d) képesítő okmány száma, a kiadás dátuma,
- e) a névjegyzéket vezető közlekedési hatóság megnevezése,
- f) a névjegyzékbe vétel száma, időpontja,
- g) a névjegyzékbe vételt igazoló okmány száma, kiadás dátuma.

(9a) A (9) bekezdés szerinti névjegyzék a c-g) pontokban szereplő adatok vonatkozásában közhiteles hatósági nyilvántartásnak minősül.”

(4) A közúti közlekedésről szóló 1988. évi I. törvény 21/D. §-a a következő (1a) bekezdéssel egészül ki:

„(1a) A közigazgatási bírságnylvántartás az (1) bekezdésben foglalt adatok tekintetében – az (1) bekezdés a-b) pontjában, valamint a j) pont ja) alpontban foglalt adatok kivételével – közhiteles hatósági nyilvántartásnak minősül.”

(5) A közúti közlekedésről szóló 1988. évi I. törvény 24/A. § (6) bekezdésében az „a személyről nyilvántartást vezet,” szövegrész helyébe az „a személyről közhiteles hatósági nyilvántartást vezet,” szöveg lép.

3. A foglalkoztatás elősegítéséről és a munkanélküliek ellátásáról szóló 1991. évi IV. törvény módosítása

3. §

(1) A foglalkoztatás elősegítéséről és a munkanélküliek ellátásáról szóló 1991. évi IV. törvény 6. §-a a következő (1a) bekezdéssel egészül ki:

„(1a) Az (1) bekezdésben meghatározott nyilvántartás – a természetes személyazonosító és a lakcím-azonosító adatok kivételével – közhiteles hatósági nyilvántartásnak minősül.”

(2) A foglalkoztatás elősegítéséről és a munkanélküliek ellátásáról szóló 1991. évi IV. törvény 57/A. §-a a következő (2a) bekezdéssel egészül ki:

„(2a) Az állami foglalkoztatási szerv által vezetett nyilvántartás az álláskeresői ellátás megállapításához és igénybeviteléhez szükséges, e törvényben meghatározott adatok tekintetében közhiteles hatósági nyilvántartásnak minősül.”

4. A közjegyzőkről szóló 1991. évi XLI. törvény módosítása

4. §

A közjegyzőkről szóló 1991. évi XLI. törvény 49/A. §-a a következő (9) bekezdéssel egészül ki:

„(9) A (2) és a (4) bekezdés szerinti névjegyzék – a (2) bekezdés *a*) pontjában foglalt adatok kivételével –, valamint az (5) bekezdés szerinti nyilvántartás – az (5) bekezdés *c*) pontjában foglalt adatok kivételével – közhiteles hatósági nyilvántartásnak minősül.”

5. A szociális igazgatásról és szociális ellátásokról szóló 1993. évi III. törvény módosítása

5. §

(1) A szociális igazgatásról és szociális ellátásokról szóló 1993. évi III. törvény 19.§-a a következő (1a) bekezdéssel egészül ki:

„(1a) A 18.§-ban szabályozott nyilvántartás a 18. § *f*) pont szerinti adatkör tekintetében, a 18/A. § szerinti nyilvántartás a 18/A. § *f*) pont szerinti adatkör tekintetében közhiteles hatósági nyilvántartásnak minősül.”

(2) A szociális igazgatásról és szociális ellátásokról szóló 1993. évi III. törvény 50/C. § (3) bekezdése a következő *h*)-*i*) ponttal egészül ki:

(A nyilvántartás tartalmazza)

„*h*) a támogatás jogcímét (alanyi, normatív, méltányossági),

i) a közgyógyellátásra jogosult által a közgyógyellátás terhére igénybe vett gyógyszer és gyógyászati segédeszközt.”

(3) A szociális igazgatásról és szociális ellátásokról szóló 1993. évi III. törvény 50/C. §-a a következő (3a) bekezdéssel egészül ki:

„(3a) A (2) bekezdés szerinti nyilvántartás a (3) bekezdés *c)-i)* pontja szerinti adatok tekintetében közhiteles hatósági nyilvántartásnak minősül.”

6. A bányászatról szóló 1993. évi XLVIII. törvény módosítása

6. §

(1) A bányászatról szóló 1993. évi XLVIII. törvény 26/B. § (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép, és a 26/B. § a következő (3a)-(3b) bekezdéssel egészül ki:

„(3) A bányatelek megállapítására vagy módosítására (bővítésére, csökkentésére, egyesítésére vagy megosztására) irányuló kérelem elbírálási eljárásában a bányafelügyelet a kutatási (készletszámítási) adatok alapján megállapítja a bányatelekben található ásványi nyersanyagok mennyiségét, haszonanyagként vagy meddőanyagként történő besorolását.

(3a) A kutatási területről és a bányatelekről a bányafelügyelet nyilvántartást vezet. A nyilvántartásnak tartalmaznia kell:

a) a kutatási terület esetében

aa) a kutatást engedélyező határozat számát és jogerőre emelkedésének napját, kutatási jogadomány esetén a koncessziós szerződés iktatási számát és hatályba lépésének időpontját,

ab) a kutatási terület közigazgatási megjelölését az érintett települések megnevezésével, valamint EOVS rendszer szerinti koordinátákkal történő lehatárolását, a kutatási blokkok EOVS rendszer szerinti koordinátákkal történő lehatárolását, a kutatási terület alap- és fedőlapját,

ac) a kutatásra engedélyezett ásványi nyersanyag megnevezését,

ad) a kutatási jog jogosítottjának nevét és lakóhelyét, illetve megnevezését és székhelyét,

ae) a kutatásra engedélyezett időtartamot,

af) a kutatási jog visszavonása esetén, a kutatási jog megszűnésének napját,

b) a bányatelek esetében

ba) a bányatelket megállapító határozat számát, jogerőre emelkedésének napját,

bb) a bányatelek védnevét, jogosítottjának nevét és lakóhelyét, illetve megnevezését és székhelyét, határvonal töréspontjainak EOVS rendszer szerinti koordinátáit, területét (felszíni vetületét), alap- és fedőlapját,

bc) a bányatelekben található ásványi nyersanyagok megnevezését, mennyiségét (földtani és kitermelhető vagyon),

bd) az ásványi nyersanyag kitermelésének módját,

be) a bányatelket törölő határozat számát, jogerőre emelkedésének napját.

(3b) A (3a) bekezdés szerinti nyilvántartás – a jogosítottjának neve és lakóhelye, illetve megnevezése és székhelye kivételével – közhiteles hatósági nyilvántartásnak minősül.”

(2) A bányászatról szóló 1993. évi XLVIII. törvény 28. §-a a következő (4a) bekezdéssel egészül ki:

„(4a) A (4) bekezdés szerinti nyilvántartás – a természetes személyazonosító adatok kivételével – közhiteles hatósági nyilvántartásnak minősül.”

(3) A bányászatról szóló 1993. évi XLVIII. törvény 44. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép, és a 44. § a következő (2a)-(2c) bekezdéssel egészül ki:

„(2) Polgári felhasználású robbanóanyag forgalmazását és polgári robbantási tevékenység végzését a bányafelügyelet annak a gazdálkodó szervezetnek, valamint e tevékenységet végző, irányító, felügyelő személynek engedélyezi, aki megfelel a külön jogszabályban meghatározott feltételeknek. A bányafelügyelet a tevékenység folytatására engedéllyel rendelkezőkről nyilvántartást vezet.

(2a) A gazdálkodó szervezetekre vonatkozó (2) bekezdés szerinti nyilvántartás tartalmazza az engedélyes megnevezését, székhelyét (telephelyét, fióktelepét), az engedély fajtáját és hatályát, a felelős személy nevét és lakcímét, valamint a forgalmazásra vagy felhasználásra engedélyezett robbanóanyag mennyiségét.

(2b) A tevékenységet végző, irányító, felügyelő személyekre vonatkozó (2) bekezdés szerinti nyilvántartás tartalmazza a tevékenység folytatására engedéllyel rendelkező természetes személyazonosító adatait, az engedély típusát, nyilvántartási számát, kiadójának nevét, érvényességi körét, hatályát, az engedélyező határozat számát.

(2c) A (2) bekezdés szerinti nyilvántartás – a természetes személyazonosító adatok, valamint a forgalmazásra vagy felhasználásra engedélyezett robbanóanyag mennyiségére vonatkozó adatok kivételével – közhiteles hatósági nyilvántartásnak minősül.”

(4) A bányászatról szóló 1993. évi XLVIII. törvény 44. § (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép, és a 44. § a következő (4a) bekezdéssel egészül ki:

„(4) A nyomástartó berendezést vizsgáló szakértői vagy felügyeleti tevékenységek folytatását a bányafelügyelet annak engedélyezi, aki büntetlen előéletű, rendelkezik a Kormány rendeletében meghatározott szakmai képesítéssel, gyakorlati idővel, és megfelel az ott meghatározott egyéb feltételeknek. A bányafelügyelet a tevékenység folytatására engedéllyel rendelkezőkről nyilvántartást vezet, amely tartalmazza a tevékenység folytatására engedéllyel rendelkező személy természetes személyazonosító adatait, iskolai végzettségének megnevezését és oklevelének számát, engedélyének sorszámát, az engedélyezett tevékenység megnevezését, valamint a nyilvántartásból törlés időpontját és iktatási számát.

(4a) A (4) bekezdés szerinti nyilvántartás – a természetes személyazonosító adatok kivételével – közhiteles hatósági nyilvántartásnak minősül. A nyilvántartás alapján az MBFH honlapján naprakészen közzéteszi a tevékenység folytatására engedéllyel rendelkező személyek jegyzékét, amely tartalmazza az engedéllyel rendelkező személy nevét és címét, engedélyének számát, és az engedélyezett tevékenység betűkódját.”

(5) Hatályát veszti a bányászatról szóló 1993. évi XLVIII. törvény 50/A. § (1) bekezdés 24. pontjában a „hatósági” szövegrész.

7. A munkavédelemről szóló 1993. évi XCIII. törvény módosítása

7. §

(1) A munkavédelemről szóló 1993. évi XCIII. törvény 83. §-a a következő (4) bekezdéssel egészül ki:

„(4) A (3) bekezdésben meghatározott nyilvántartás az engedélyezett szolgáltatási tevékenység tekintetében közhiteles hatósági nyilvántartásnak minősül.”

(2) A munkavédelemről szóló 1993. évi XCIII. törvény 83/B. §-a a következő (2a) bekezdéssel egészül ki:

„(2a) Az (1) bekezdésben meghatározott nyilvántartás – a természetes személyazonosító és a lakcím-azonosító adatok kivételével – közhiteles hatósági nyilvántartásnak minősül.”

8. Az állattenyésztésről szóló 1993. évi CXIV. törvény módosítása

8. §

Az állattenyésztésről szóló 1993. évi CXIV. törvény 18. §-a a következő (5a) bekezdéssel egészül ki:

„(5a) Az (5) bekezdés *a)*, *c-e)*, *g-h)* pontja szerinti nyilvántartás közhiteles hatósági nyilvántartásnak minősül.”

9. A bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvény módosítása

9. §

(1) A bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvény 250/A. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A kamara a tagjairól az e §-ban foglaltak szerint vezet nyilvántartást. A nyilvántartás – a természetes személyazonosító, valamint a lakcím-azonosító adatokat kivéve – közhiteles hatósági nyilvántartásnak minősül.”

(2) A bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvény 254/D. §-a a következő (7) bekezdéssel egészül ki:

„(7) A végrehajtói irodák nyilvántartása közhiteles hatósági nyilvántartásnak minősül.”

10. A termőföldről szóló 1994. évi LV. törvény módosítása

10. §

A termőföldről szóló 1994. évi LV. törvény 25/A. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A földhasználati nyilvántartás az érintett földrészlet használatával kapcsolatban bejegyzett adatokra vonatkozóan – a természetes személyazonosító és lakcím-azonosító adatok kivételével – közhiteles hatósági nyilvántartásnak minősül.”

11. A környezet védelmének általános szabályairól szóló 1995. évi LIII. törvény módosítása

11. §

(1) A környezet védelmének általános szabályairól szóló 1995. évi LIII. törvény 66. § (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) A környezetvédelmi hatóság az (1) bekezdés *a)-e*) pontjában meghatározott hatósági határozatairól, szakhatósági állásfoglalásairól, valamint a környezethasználók által a (2) bekezdés szerint tett bejelentésekről közhiteles hatósági nyilvántartást vezet.”

(2) A környezet védelmének általános szabályairól szóló 1995. évi LIII. törvény 81/A. §-a a következő (3)-(4) bekezdéssel egészül ki:

„(3) A környezetvédelmi hatóság a környezetvédelmi vezetési és hitelesítési rendszerben részt vevő környezethasználókról nyilvántartást vezet.

(4) A (3) bekezdés szerinti nyilvántartás – a természetes személyazonosító adatok kivételével – közhiteles hatósági nyilvántartásnak minősül.”

(3) A környezet védelmének általános szabályairól szóló 1995. évi LIII. törvény 92. §-a a következő (4a) bekezdéssel egészül ki:

„(4a) A (4) bekezdés szerinti nyilvántartás – a természetes személyazonosító adatok kivételével – közhiteles hatósági nyilvántartásnak minősül.”

12. A vízgazdálkodásról szóló 1995. évi LVII. törvény módosítása

12. §

A vízgazdálkodásról szóló 1995. évi LVII. törvény 5/A. §-a a következő (3a) bekezdéssel egészül ki:

„(3a) A (3) bekezdés szerinti nyilvántartás – a természetes személyazonosító adatok kivételével – közhiteles hatósági nyilvántartásnak minősül.”

13. A légitörvényről szóló 1995. évi XCVII. törvény módosítása

13. §

(1) A légitörvényről szóló 1995. évi XCVII. törvény 19. §-a a következő (7)-(7a) bekezdéssel egészül ki:

„(7) A légitörvény hatóság a kiadott üzemben tartási engedélyekről nyilvántartást vezet, mely nyilvántartás tartalmazza:

- a) az üzemben tartó nevét, címét, székhelyét és bázishelyét,
- b) az engedélyezett légitörvényi tevékenység megnevezését,
- c) az engedélyezett légitörvényi típus megnevezését,
- d) az engedélyezett légitörvényi jármű lajstromjelét, ha az üzemben tartás légitörvényi céljából történik,
- e) annak a földrajzi területnek a megjelölését, ahol az üzemben tartás végezhető,
- f) a repülés végrehajtásának kiegészítő feltételeit,
- g) az üzemben tartási engedély érvényességi idejét.

(7a) Az üzemben tartási engedélyekről vezetett nyilvántartás a (7) bekezdésben meghatározott adatok vonatkozásában – a (7) bekezdés a) pontjában foglalt adatok kivételével – közhiteles hatósági nyilvántartásnak minősül.”

(2) A légitörvényről szóló 1995. évi XCVII. törvény 53. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A szakszolgálati engedélyt a légitörvényi hatóság, illetve a katonai légügyi hatóság adja ki. A légitörvényi hatóság, illetve a katonai légügyi hatóság a kiadott szakszolgálati engedélyekről nyilvántartást vezet, mely nyilvántartás közhiteles hatósági nyilvántartásnak minősül.”

14. A büntetés-végrehajtási szervezetről szóló 1995. évi CVII. törvény módosítása

14. §

A büntetés-végrehajtási szervezetről szóló 1995. évi CVII. törvény 28. §-a a következő (3) bekezdéssel egészül ki:

„(3) Az (1) bekezdésben meghatározott nyilvántartás – a természetes személyazonosító adatok kivételével – közhiteles hatósági nyilvántartásnak minősül.”

15. A személyi jövedelemadóról szóló 1995. évi CXVII. törvény módosítása

15. §

A személyi jövedelemadóról szóló 1995. évi CXVII. törvény 77/C. §-a a következő (19a) bekezdéssel egészül ki:

„(19a) A Nemzeti Adó- és Vámhivatal elnöke az elismert munkavállalói értékpapír-juttatási programokról e törvény felhatalmazása alapján kiadott miniszteri rendeletben meghatározott módon nyilvántartást vezet, mely közhiteles hatósági nyilvántartásnak minősül.”

16. A területfejlesztésről és a területrendezésről szóló 1996. évi XXI. törvény módosítása

16. §

(1) A területfejlesztésről és a területrendezésről szóló 1996. évi XXI. törvény 23/D. §-a a következő (10)-(11) bekezdéssel egészül ki:

„(10) Az állami főépítész a területrendezési hatósági eljárásban kiadott térségi területfelhasználási engedélyekről közhiteles hatósági nyilvántartás vezet.

(11) A (10) bekezdés szerinti nyilvántartás a következő adatokat tartalmazza:

- a) a területrendezési terv megnevezése, amelyre a térségi terület-felhasználási engedély vonatkozik,
- b) a térségi terület-felhasználási engedély által érintett települések megnevezése, valamint
- c) a térségi terület-felhasználási engedély kiadásának dátuma, iktató száma, érvényesség dátuma, valamint az engedélyezés típusa.”

(2) A területfejlesztésről és a területrendezésről szóló 1996. évi XXI. törvény 25/A. § (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép, és a 25/A. § a következő (4) bekezdéssel egészül ki:

„(3) A kamara a területrendezési tervezési tevékenység folytatására jogosult, a (2) bekezdés szerinti bejelentést tevő személyekről nyilvántartást vezet, amely tartalmazza az érintett személy:

- a) természetes személyazonosító adatait,
- b) állampolgárságát,
- c) lakóhelyét, székhelyét,
- d) elérhetőségét (levelezési cím, telefon- és/vagy telefax-szám, elektronikus levelezési cím),
- e) szakirányú végzettségét igazoló okirat számát, keltét, kiállító intézmény nevét,

- f) szakmai gyakorlatának helyét, idejét,
- g) szakmagyakorlási jogosultságának megnevezését, jelét, és
- h) nyilvántartási számát.

(4) A kamara által vezetett nyilvántartás a (3) bekezdésben foglalt adatok tekintetében – az a), c) és d) pontban foglalt adatok kivételével – közhiteles hatósági nyilvántartásnak minősül.”

17. A tűz elleni védekezésről, a műszaki mentésről és a tűzoltóságról szóló 1996. évi XXXI. törvény módosítása

17. §

(1) A tűz elleni védekezésről, a műszaki mentésről és a tűzoltóságról szóló 1996. évi XXXI. törvény 12. §-a a következő (3a) bekezdéssel egészül ki:

„(3a) A (3) bekezdésben meghatározott nyilvántartás – a természetes személyazonosító adatok és a (3) bekezdés a) pontja kivételével – közhiteles hatósági nyilvántartásnak minősül.”

(2) A tűz elleni védekezésről, a műszaki mentésről és a tűzoltóságról szóló 1996. évi XXXI. törvény 46/A. §-a a következő (3a) bekezdéssel egészül ki:

„(3a) A (3) bekezdésben meghatározott nyilvántartás - a természetes személyazonosító adatok kivételével - közhiteles hatósági nyilvántartásnak minősül.”

18. A közraktározásról szóló 1996. évi XLVIII. törvény módosítása

18. §

A közraktározásról szóló 1996. évi XLVIII. törvény 6. §-a a következő (6a) bekezdéssel egészül ki:

„(6a) A (6) bekezdés *a)* pontja szerinti, a tevékenységi engedéllyel rendelkezőkről szóló jegyzék – a természetes személyazonosító adatok kivételével – közhiteles hatósági nyilvántartásnak minősül.”

19. A vad védelméről, a vadgazdálkodásról, valamint a vadászatról szóló 1996. évi LV. törvény módosításáról

19. §

A vad védelméről, a vadgazdálkodásról, valamint a vadászatról szóló 1996. évi LV. törvény 89/A. §-a a következő (3a) bekezdéssel egészül ki:

„(3a) A (3) bekezdés szerinti nyilvántartás – a természetes személyazonosító adatok kivételével – közhiteles hatósági nyilvántartásnak minősül.”

20. A munkaügyi ellenőrzésről szóló 1996. évi LXXV. törvény módosítása

20. §

(1) A munkaügyi ellenőrzésről szóló 1996. évi LXXV. törvény 8. §-a a következő (6a) bekezdéssel egészül ki:

„(6a) A (6) bekezdés szerinti nyilvántartás – a természetes személyazonosító és a lakcím-azonosító adatok kivételével – közhiteles hatósági nyilvántartásnak minősül.”

(2) A munkaügyi ellenőrzésről szóló 1996. évi LXXV. törvény 8/C. §-a a következő (1a) bekezdéssel egészül ki:

„(1a) Az (1) bekezdésben meghatározott nyilvántartás – a természetes személyazonosító és a lakcím-azonosító adatok kivételével – közhiteles hatósági nyilvántartásnak minősül.”

21. Az atomenergiáról szóló 1996. évi CXVI. törvény módosítása

21. §

(1) Az atomenergiáról szóló 1996. évi CXVI. törvény 11. §-a a következő (5a) bekezdéssel egészül ki:

„(5a) A rendőrség az általa kiadott közbiztonsági engedélyekről közhiteles hatósági nyilvántartást vezet a közbiztonság védelmének biztosítása céljából történő évenkénti ellenőrzés végrehajtásához kapcsolódóan.”

(2) Az atomenergiáról szóló 1996. évi CXVI. törvény 19/B. §-a a következő (3a) bekezdéssel egészül ki:

„(3a) A (3) bekezdésben meghatározott nyilvántartás az a)-c) pontban megjelölt adatok kivételével közhiteles hatósági nyilvántartásnak minősül.”

22. A védjegyek és a földrajzi árujelzők oltalmáról szóló 1997. évi XI. törvény módosítása

22. §

A védjegyek és a földrajzi árujelzők oltalmáról szóló 1997. évi XI. törvény 116/C. §-a a következő (4)-(6) bekezdéssel egészül ki:

„(4) A hazai termékek oltalom alatt álló földrajzi árujelzőiről a miniszter nyilvántartást vezet, amelyet az általa vezetett minisztérium honlapján tesz közzé.

(5) A (4) bekezdés szerinti nyilvántartás tartalmazza

- a)* az oltalom alatt álló földrajzi árujelzőt,
- b)* a 116/A. § (10) bekezdése szerinti átmeneti oltalom keletkezésének napját,
- c)* az oltalom alatt álló földrajzi árujelző összefoglaló lapja, illetve egységes dokumentuma vagy termékleírása közzétételének napját, valamint
- d)* az elnevezés uniós nyilvántartásba való bejegyzésének napját,
- e)* a *c)* és a *d)* pont esetében az Európai Unió Hivatalos Lapjára történő utalást.

(6) A (4) bekezdés szerinti nyilvántartás az (5) bekezdés *b)* pontja szerinti adatok tekintetében közhiteles hatósági nyilvántartásnak minősül."

23. A gyermekek védelméről és a gyámügyi igazgatásról szóló 1997. évi XXXI. törvény módosítása

23. §

(1) A gyermekek védelméről és a gyámügyi igazgatásról szóló 1997. évi XXXI. törvény 103/B. §-a a következő (2a) bekezdéssel egészül ki:

„(2a) Az (1) bekezdés szerinti névjegyzék a (2) bekezdés *e)*-*g)* és *i)* pontjában foglalt adatok tekintetében közhiteles hatósági nyilvántartásnak minősül.”

(2) A gyermekek védelméről és a gyámügyi igazgatásról szóló 1997. évi XXXI. törvény 138. §-a a következő (1a) bekezdéssel egészül ki:

„(1a) Az (1) bekezdés szerinti – a 140. § (1) bekezdés *a)* pontjába tartozó ellátások tekintetében vezetett – nyilvántartás a *d)* pont szerinti adatkör tekintetében közhiteles hatósági nyilvántartásnak minősül.”

24. A társadalombiztosítás ellátásaira és a magánnyugdíjra jogosultakról, valamint e szolgáltatások fedezetéről szóló 1997. évi LXXX. törvény módosítása

24. §

(1) A társadalombiztosítás ellátásaira és a magánnyugdíjra jogosultakról, valamint e szolgáltatások fedezetéről szóló 1997. évi LXXX. törvény 41. §-a a következő (1a) bekezdéssel egészül ki:

„(1a) A 40. § (1) bekezdés szerinti nyilvántartások az (1) bekezdésben meghatározott adatok tekintetében közhiteles hatósági nyilvántartásoknak minősülnek.”

(2) A társadalombiztosítás ellátásaira és a magánnyugdíjra jogosultakról, valamint e szolgáltatások fedezetéről szóló 1997. évi LXXX. törvény 42. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Az egészségbiztosítási jogosultságot keletkeztető jogviszonyok nyilvántartása – ideértve a bejelentésre kötelezettek és az általuk bejelentettek e bekezdés szerinti adatait is – közhiteles hatósági nyilvántartás. A nyilvántartás közhiteles adatai:

- a) Társadalombiztosítási Azonosító Jel,
- b) foglalkoztatók és bejelentésre kötelezettek megnevezése és nyilvántartási száma,
- c) foglalkoztatóhoz és bejelentésre kötelezettekhez bejelentett személy neve,
- d) nyilvántartásba vétel jogcíme,
- e) jogviszony azonosítója (jogcím kód),
- f) jogviszony kezdetének és végének időpontja,
- g) jogviszony szünetelésének kezdete és vége.”

(3) A társadalombiztosítás ellátásaira és a magánnyugdíjra jogosultakról, valamint e szolgáltatások fedezetéről szóló 1997. évi LXXX. törvény 42. §-a a következő (5) bekezdéssel egészül ki:

„(5) A szociális biztonsági rendszerek koordinálásáról és annak végrehajtásáról szóló uniós rendeletek, valamint a Magyarország által kötött nemzetközi egyezmények alapján egészségbiztosítási jogosultságokat igazoló nyilvántartás közhiteles hatósági nyilvántartásnak minősül.”

25. A muzeális intézményekről, a nyilvános könyvtári ellátásról és a közművelődésről szóló 1997. évi CXL. törvény módosítása

25. §

A muzeális intézményekről, a nyilvános könyvtári ellátásról és a közművelődésről szóló 1997. évi CXL. törvény 95/A §-a a következő (9)-(10) bekezdéssel egészül ki:

„(9) A (3) bekezdés szerinti nyilvántartás az alábbi adatok tekintetében közhiteles hatósági nyilvántartásnak minősül:

- a) szakterület, részsakterület, szakág,
- b) nyilvántartásba vétel száma,
- c) nyilvántartásba vétel időpontja.

(10) A (3) bekezdés szerinti nyilvántartás vonatkozásában bizonyítási eszközként

a) végzettséget, szakképzettséget igazoló okirat,

b) akkreditált szakértői tanfolyam jellegű szakmai továbbképzés elvégzéséről szóló tanúsítvány, valamint

c) a szakmai gyakorlatot igazoló irat
vehető figyelembe.”

26. A fegyveres biztonsági őrségről, a természetvédelmi és a mezei őrszolgálatról szóló 1997. évi CLIX. törvény módosítása

26. §

(1) A fegyveres biztonsági őrségről, a természetvédelmi és a mezei őrszolgálatról szóló 1997. évi CLIX. törvény 7/A. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A rendőrség a fegyveres biztonsági őrokról – a hatósági szolgálati igazolványok hitelességének és a fegyveres biztonsági őrök tevékenységének az ellenőrzése céljából – közhiteles hatósági nyilvántartást vezet.”

(2) A fegyveres biztonsági őrségről, a természetvédelmi és a mezei őrszolgálatról szóló 1997. évi CLIX. törvény 17. § (1) bekezdésében a „nyilvántartásba” szövegrész helyébe a „közhiteles hatósági nyilvántartásba” szöveg lép.

27. Az ügyvédekről szóló 1998. évi XI. törvény módosítása

27. §

(1) Az ügyvédekről szóló 1998. évi XI. törvény 89/E. §-a a következő (1a) bekezdéssel egészül ki:

„(1a) Az európai közösségi jogászok névjegyzéke az (1) bekezdésben foglalt adatok vonatkozásában – az (1) bekezdés a)-c) pontjában foglalt adatok kivételével – közhiteles hatósági nyilvántartásnak minősül.”

(2) Az ügyvédekről szóló 1998. évi XI. törvény 89/M. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Az európai közösségi jogász alkalmazott ügyvédi tevékenység végzésére jogosult. Az alkalmazott európai közösségi jogászok névjegyzékébe történő felvételnél a 13. § (3) bekezdésének b)-d) pontja nem alkalmazható. Az alkalmazott európai közösségi jogászok névjegyzéke – a természetes személyazonosító, valamint a lakcím-azonosító adatok kivételével – közhiteles hatósági nyilvántartásnak minősül.”

(3) Az ügyvédekről szóló 1998. évi XI. törvény 116. §-a a következő (1a) bekezdéssel egészül ki:

„(1a) Az (1) bekezdés szerinti nyilvántartás – az (1) bekezdés a)-c) pontjában foglalt adatok kivételével – közhiteles hatósági nyilvántartásnak minősül.”

(4) Az ügyvédekről szóló 1998. évi XI. törvény 116. §-a a következő (3a) bekezdéssel egészül ki:

„(3a) A (3) bekezdés szerinti nyilvántartás – a tag természetes személyazonosító, valamint lakcím-azonosító adata kivételével – közhiteles hatósági nyilvántartásnak minősül.”

28. A külföldre utazásról szóló 1998. évi XII. törvény módosítása

28. §

A külföldre utazásról szóló 1998. évi XII. törvény 24. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„24. § (1) A központi adatkezelő szerv az útiokmány-nyilvántartásban a következő adatokat kezeli:

a) az állampolgár családi és utónevét, születési családi és utónevét, születési helyét, idejét, anyja születési családi és utónevét, továbbá annak megváltozása esetén anyja előző születési családi és utónevét, nemét, állampolgárságát, menekült vagy bevándorolt jogállását (a továbbiakban: személyi adat), külföldre utazásra felhasználható - személyazonosságát igazoló - hatósági igazolványának számát, továbbá értesítési címét, illetve lakcímét,

b) az állampolgár arcképmását és saját kezű aláírását, továbbá a 32/A. § (1) bekezdés a) pontjában meghatározott feltételek fennállása esetén az érintett azonosítását valamely fizikai tulajdonságának rögzítésével lehetővé tevő módon előállított személyes adatát,

c) a kiskorú, továbbá a cselekvőképességet kizáró gondnokság alá helyezett állampolgár törvényes képviselőjének személyi adatait, személyi azonosítóját, személyazonosságát igazoló hatósági igazolványának számát és saját kezű aláírását,

d) kiskorú esetében a külföldre utazáshoz hozzájáruló nyilatkozat adatait, és a szülői felügyeleti jog megszűnését, illetve szünetelését igazoló jogerős határozat adatait (a bíróság vagy hatóság megnevezését, ügyszámát, a határozat keltét, a szünetelés időtartamát, a megszüntetés kezdő időpontját),

e) az állampolgár számára kiadott úti okmány típusát, számát, érvényességi idejét, az ideiglenes magánútlevél ellenőrző sorszámát, valamint az úti okmányra való jogosultság megszűnésének okát és időpontját,

f) az úti okmány cseréjére, találására, visszaadására, leadására, elvételére, valamint a 20. § (1) bekezdése szerinti érvénytelenségére vonatkozó adatokat,

g) a Schengeni Információs Rendszerben elhelyezendő figyelmeztető jelzés (a továbbiakban: figyelmeztető jelzés) kezelésével kapcsolatos adatokat,

h) az útlevelhatósági eljárást lefolytató köztisztviselő egyedi azonosító kódját,

i) a külföldre utazás korlátozásának tényét és a 16/B. § (3) bekezdés c) pontjában meghatározott adatokat,

j) a külföldre utazás korlátozásának törlése esetén az ügyben eljáró útlevelhatóság megnevezését, a törlés időpontját, valamint a 16/B. § (3) bekezdés c) pontjában meghatározott adatokat, továbbá

k) a hivatalos útlevel használatára jogosult személy diplomáciai rangját, az útlevel kiállítására alapot szolgáltató tisztségét vagy jogcímeit.

(2) Az (1) bekezdés szerinti nyilvántartás – a természetes személyazonosító adatok kivételével – közhiteles hatósági nyilvántartásnak minősül.”

29. A fogyatékos személyek jogairól és esélyegyenlőségük biztosításáról szóló 1998. évi XXVI. törvény módosítása

29. §

A fogyatékos személyek jogairól és esélyegyenlőségük biztosításáról szóló 1998. évi XXVI. törvény 23/F. §-a a következő (1a) bekezdéssel egészül ki:

„(1a) Az (1) bekezdés szerinti nyilvántartás az *e*) pont szerinti adatkör tekintetében közhiteles hatósági nyilvántartásnak minősül.”

30. Az állatok védelméről és kíméletéről szóló 1998. évi XXVIII. törvény módosítása

30. §

Az állatok védelméről és kíméletéről szóló 1998. évi XXVIII. törvény 39. §-a a következő (4) bekezdéssel egészül ki:

„(4) Az (1) bekezdés szerinti nyilvántartás közhiteles hatósági nyilvántartásnak minősül.”

31. A családok támogatásáról szóló 1998. évi LXXXIV. törvény módosítása

31. §

A családok támogatásáról szóló 1998. évi LXXXIV. törvény 45. §-a a következő (2a) bekezdéssel egészül ki:

„(2a) A (2) bekezdés *h)* pontja szerinti adatkör tekintetében az (1) bekezdés szerinti nyilvántartás közhiteles hatósági nyilvántartásnak minősül.”

32. A víziközeledésről szóló 2000. évi XLII. törvény módosítása

32. §

(1) A víziközeledésről szóló 2000. évi XLII. törvény 26. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Úszólétesítményen képesítéshez kötött szolgálat csak a hajózási hatóság által kiadott, illetve honosított; továbbá nemzetközi szerződés alapján elismert képesítő okmány birtokában látható el. A hajózási hatóság a képesítő okmányokról közhiteles hatósági nyilvántartást vezet.”

(2) A víziközeledésről szóló 2000. évi XLII. törvény 26. § (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) A hajózási hatóság a hajózási képesítésekről közhiteles hatósági nyilvántartást vezet.”

(3) A víziközeledésről szóló 2000. évi XLII. törvény 26/B. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A vizsgabizottság tagja (a továbbiakban: vizsgabiztos) az lehet, akit a hajózási hatóság a Vizsgabiztosok Névjegyzékébe felvett. A Vizsgabiztosok Névjegyzéke a vizsgabiztosi tevékenységre vonatkozó adatok, valamint a vizsgatárgyakra és képesítésekre vonatkozó adatok tekintetében, melyekre a vizsgabiztos kijelölhető, közhiteles hatósági nyilvántartásnak minősül.”

(4) A víziközeledésről szóló 2000. évi XLII. törvény 48. §-a a következő (3) bekezdéssel egészül ki:

„(3) A kiadott szolgálati könyvekről a kiadó hajózási hatóság nyilvántartást vezet, mely nyilvántartás a hajón töltött szolgálati időre, a beosztásra és az egészségügyi alkalmasságra vonatkozó adatok tekintetében közhiteles hatósági nyilvántartásnak minősül.”

(5) A víziközeledésről szóló 2000. évi XLII. törvény 50. §-a a következő (3a) bekezdéssel egészül ki:

„(3a) A révkalauzok nyilvántartása közhiteles hatósági nyilvántartásnak minősül”

(6) A víziközlekedésről szóló 2000. évi XLII. törvény 51. §-a a következő (5)-(6) bekezdéssel egészül ki:

„(5) A hajózási hatóság a kiadott hajózási engedélyekről nyilvántartást vezet, mely tartalmazza:

a) a vezető nevét,

b) az engedélyezett hajózási tevékenységet,

c) az üzemeltetett úszólétesítmények lajstromszámát, nevét, illetve jelét,

d) azt a vízterületet (folyó, tó, folyamkilométer stb.), amelyen az engedélyezett hajózási tevékenység végezhető,

e) a hajózási engedély időbeli hatályát,

f) a kérelmező hajózási vállalkozás és a hajózási tevékenységhez használt úszólétesítmény magyar tulajdoni hányadának a megjelölését.

(6) A hajózási engedélyekről vezetett nyilvántartás az (5) bekezdésben foglalt adatok tekintetében – az (5) bekezdés a) pontjában foglalt adat kivételével – közhiteles hatósági nyilvántartásnak minősül.”

33. A számvitelről szóló 2000. évi C. törvény módosítása

33. §

(1) A számvitelről szóló 2000. évi C. törvény 151. §-a a következő (8a) bekezdéssel egészül ki:

„(8a) A könyvviteli szolgáltatást végzők nyilvántartása – a (8) bekezdés b)-c) pontjában foglalt adatok kivételével – közhiteles hatósági nyilvántartásnak minősül.”

(2) A számvitelről szóló 2000. évi C. törvény 152/B. § (1) bekezdésében a „nyilvántartásba veszi.” szövegrész helyébe a „nyilvántartásba veszi, mely nyilvántartás - a természetes személyazonosító adatok kivételével - közhiteles hatósági nyilvántartásnak minősül.” szöveg lép.

34. A közúti közlekedési előéleti pontrendszerről szóló 2000. évi CXXVIII. törvény módosítása

34. §

A közúti közlekedési előéleti pontrendszerről szóló 2000. évi CXXVIII. törvény 5. §-a a következő (1a) bekezdéssel egészül ki:

„(1a) Az (1) bekezdésben meghatározott nyilvántartás - a természetes személyazonosító adatok kivételével - közhiteles hatósági nyilvántartásnak minősül.”

35. Az elektronikus aláírásról szóló 2001. évi XXXV. törvény módosítása

35. §

(1) Az elektronikus aláírásról szóló 2001. évi XXXV. törvény 5. §-a a következő (6a) bekezdéssel egészül ki:

„(6a) A Hatóság által a (6) bekezdés alapján vezetett jegyzék – a természetes személyazonosító adatok, valamint a lakcím-azonosító adatok kivételével – közhiteles hatósági nyilvántartásnak minősül.”

(2) Az elektronikus aláírásról szóló 2001. évi XXXV. törvény 17. §-a a következő (1a) bekezdéssel egészül ki:

„(1a) Az (1) bekezdés szerinti nyilvántartás – a természetes személyazonosító adatok, valamint a lakcím-azonosító adatok kivételével – közhiteles hatósági nyilvántartásnak minősül.”

(3) Az elektronikus aláírásról szóló 2001. évi XXXV. törvény 17/A. §-a a következő (3a) bekezdéssel egészül ki:

„(3a) A (3) bekezdés szerinti nyilvántartás az engedélyezett szakértői tevékenység tekintetében közhiteles hatósági nyilvántartásnak minősül.”

(4) Az elektronikus aláírásról szóló 2001. évi XXXV. törvény 19. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„19. § (1) A Hatóság nyilvántartást vezet és tesz közzé

a) a 7. § (1) bekezdése alapján bejelentett szolgáltatókról, amely tartalmazza a szolgáltató nevét, székhelyét (lakóhelyét, telephelyét, működési helyét), az általa végzett szolgáltatás megjelölését, valamint azt a tényt, hogy a szolgáltató az adott szolgáltatás vonatkozásában minősített szolgáltató, továbbá az általa szolgáltatott aláírás-létrehozó eszköz azonosító jelét és jogszabályban meghatározott egyéb adatokat;

b) a 7. § (2) bekezdése szerinti aláírás-létrehozó eszközökről és egyéb elektronikus aláírási termékekről, melyeknek a nyilvántartásba vétellel egyidejűleg azonosító jelet is ad;

c) a fokozott biztonságú, illetve minősített elektronikus aláírás előállításához felhasználható aláírás-létrehozó eszköz és egyéb elektronikus aláírási termék tanúsítására kijelölt szervezetekről, mely tartalmazza a szervezet nevét, elérhetőségét, szakterületét, valamint jogszabályban meghatározott egyéb adatokat;

d) a minősített hitelesítés-szolgáltató által kibocsátott hitelesítési és időbélyegzési rend megnevezéséről, melyeknek a nyilvántartásba vétellel egyidejűleg azonosító jelet is ad;

e) a 16/B. § szerinti önkéntes akkreditációs rendszerekről és az azok működtetéséért felelős szervezetekről, amely tartalmazza az önkéntes akkreditációs rendszer elnevezését, a működtetésért felelős személy vagy szervezet nevét és székhelyét (lakóhelyét, telephelyét vagy működési helyét);

f) a 16/B. § szerinti önkéntes akkreditációs rendszerek keretében tanúsított szolgáltatókról, amely tartalmazza a tanúsított szolgáltató nevét, székhelyét (lakóhelyét, telephelyét, működési helyét), a tanúsító önkéntes akkreditációs rendszer elnevezését és a tanúsítás érvényességi időtartamát.

(2) Az (1) bekezdés *b)*, *c)*, *e)* és *f)* pontjában foglalt nyilvántartás – a természetes személyazonosító adatok, valamint a lakcím-azonosító adatok kivételével – közhiteles hatósági nyilvántartásnak minősül.”

36. A kulturális örökség védelméről szóló 2001. évi LXIV. törvény módosítása

36. §

(1) A kulturális örökség védelméről szóló 2001. évi LXIV. törvény 71. § (2) bekezdése a következő *f)* ponttal egészül ki:

[A kultúráért felelős miniszter szakmai irányítása alatt álló hatóság központi hatósági nyilvántartást vezet:]

„*f)* az ideiglenesen védetté nyilvánított kulturális javakról.”

(2) A kulturális örökség védelméről szóló 2001. évi LXIV. törvény 72. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A 71. § (1) és (2) bekezdés *a)* és *f)* pontja szerinti nyilvántartás a védettség fennállására vonatkozó adatok tekintetében közhiteles hatósági nyilvántartásnak minősül. A kulturális örökség védelme érdekében a nyilvántartást vezető szerv a nyilvántartás egyes adataihoz való hozzáférést - az (1a) bekezdésben meghatározott kivételekkel - miniszteri rendelet alapján korlátozhatja.”

(3) A kulturális örökség védelméről szóló 2001. évi LXIV. törvény 75/A. §-a a következő (4) bekezdéssel egészül ki:

„(4) A (3) bekezdés szerinti nyilvántartás, a szakértői tevékenység végzésére való jogosultságra vonatkozó adatok tekintetében közhiteles hatósági nyilvántartásnak minősül.”

37. A közvetítői tevékenységről szóló 2002. évi LV. törvény módosítása

37. §

A közvetítői tevékenységről szóló 2002. évi LV. törvény 6. §-a a következő (2a) bekezdéssel egészül ki:

„(2a) A 4. § (1) bekezdése szerinti névjegyzék – az (1) bekezdés *a*), *b*), *j*), *k*) pontjában foglalt adatok kivételével – közhiteles hatósági nyilvántartásnak minősül.”

38. A biztosítókról és a biztosítási tevékenységről szóló 2003. évi LX. törvény módosítása

38. §

A biztosítókról és a biztosítási tevékenységről szóló 2003. évi LX. törvény 36. §-a a következő (1a) bekezdéssel egészül ki:

„(1a) Az (1) bekezdésben meghatározott nyilvántartás – az 5. számú melléklet 1. A) pont *a*) alpontjában, 1. C) pont *a*) alpontjában, valamint 2. A) pont *a*) alpontjában foglalt adatok kivételével – közhiteles hatósági nyilvántartásnak minősül.”

39. A sportról szóló 2004. évi I. törvény módosítása

39. §

A sportról szóló 2004. évi I. törvény 76/A. §-a a következő (4a) bekezdéssel egészül ki:

„(4a) A (2a) bekezdés *b*)-*d*) pontjában, a (3) bekezdés *b*)-*d*) pontjában, valamint a (4) bekezdés *b*)-*d*) pontjában foglalt adatok tekintetében a nyilvántartás közhiteles hatósági nyilvántartásnak minősül.”

40. A szőlőtermesztésről és a borgazdálkodásról szóló 2004. évi XVIII. törvény módosítása

40. §

(1) A szőlőtermelésről és a borgazdálkodásról szóló 2004. évi XVIII. törvény 24. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Árutermelési céllal borászati terméket előállítani, tárolni, kezelni, kiszerezni csak a borászati hatóság által engedélyezett borászati üzemben lehet. A borászati hatóság az e törvény felhatalmazása alapján kiadott rendeletben meghatározott feltételek teljesülése esetén ad engedélyt, melyet a borászati üzem helye szerint illetékes hegybíróval is közöl. A borászati hatóság a borászati üzemet nyilvántartásba veszi. E nyilvántartás közhiteles hatósági

nyilvántartásnak minősül. A borászati hatóság a nyilvántartást honlapján is közzéteszi. A nyilvántartás tartalmazza az engedélyes regisztrációs számát, a borászati üzem üzemeltetőjének nevét, a borászati üzem címét, a borászati üzemben végezhető tevékenységek felsorolását, palackozásra vonatkozó tevékenység engedélyezése esetén a palackozó üzem kódját, nyilvántartásba vételének dátumát.”

(2) A szőlőtermelésről és a borgazdálkodásról szóló 2004. évi XVIII. törvény 44. § (1) bekezdése a következő m) ponttal egészül ki:

„m) a helyi borbíráló bizottságok működését.”

(3) A szőlőtermelésről és a borgazdálkodásról szóló 2004. évi XVIII. törvény 44. §-a a következő (4) bekezdéssel egészül ki:

„(4) A borászati hatóság a helyi borbíráló bizottságokról nyilvántartást vezet. E nyilvántartás közhiteles hatósági nyilvántartásnak minősül. A borászati hatóság a nyilvántartást honlapján is közzéteszi. A nyilvántartás tartalmazza a helyi borbíráló bizottság nevét, a helyi borbíráló bizottságot működtető szervezet nevét, a helyi borbíráló bizottság székhelyét, a helyi borbíráló bizottság működésének helyét, a helyi borbíráló bizottság nyilvántartásba vételének dátumát.”

41. A lőfegyverekről és lőszeréről szóló 2004. évi XXIV. törvény módosítása

41. §

(1) A lőfegyverekről és lőszeréről szóló 2004. évi XXIV. törvény 5. §-a a következő (2a) bekezdéssel egészül ki:

„(2a) A (2) bekezdésben meghatározott nyilvántartás - a természetes személyazonosító adatok - kivételével közhiteles hatósági nyilvántartásnak minősül.”

(2) A lőfegyverekről és lőszeréről szóló 2004. évi XXIV. törvény 18/B. §-a a következő (6a) bekezdéssel egészül ki:

„(6a) Az (5) és (6) bekezdés szerinti nyilvántartás – a természetes személyazonosító adatok kivételével – közhiteles hatósági nyilvántartásnak minősül.”

42. Az európai uniós csatlakozással összefüggő egyes törvénymódosításokról, törvényi rendelkezések hatályon kívül helyezéséről, valamint egyes törvényi rendelkezések megállapításáról szóló 2004. évi XXIX. törvény módosítása

42. §

Az európai uniós csatlakozással összefüggő egyes törvénymódosításokról, törvényi rendelkezések hatályon kívül helyezéséről, valamint egyes törvényi rendelkezések megállapításáról szóló 2004. évi XXIX. törvény 140/B. §-a a következő (1a) bekezdéssel egészül ki:

„(1a) Az (1) bekezdés szerinti nyilvántartás – a természetes személyazonosító és a lakcím-azonosító adatok kivételével – közhiteles hatósági nyilvántartásnak minősül.”

43. Az igazságügyi szakértői tevékenységről szóló 2005. évi XLVII. törvény módosítása

43. §

Az igazságügyi szakértői tevékenységről szóló 2005. évi XLVII. törvény 5. §-a a következő (1a) bekezdéssel egészül ki:

„(1a) Az (1) bekezdés szerinti névjegyzék – a természetes személyazonosító, valamint a lakcím-azonosító adatokat kivéve – közhiteles hatósági nyilvántartásnak minősül.”

44. A haditechnikai termékek gyártásának és a haditechnikai szolgáltatások nyújtásának engedélyezéséről szóló 2005. évi CIX. törvény módosítása

44. §

A haditechnikai termékek gyártásának és a haditechnikai szolgáltatások nyújtásának engedélyezéséről szóló 2005. évi CIX. törvény 2. §-a a következő (1a)-(1b) bekezdéssel egészül ki:

„(1a) Az (1) bekezdés szerinti nyilvántartás tartalmazza a jogosult nevét, lakóhelyét vagy székhelyét, adószámát, engedélye számát és az engedély hatályosságának megjelölését.

(1b) Az (1) bekezdés szerinti nyilvántartás az (1a) bekezdésben meghatározott adatok tekintetében – a természetes személyazonosító, valamint a lakcím-azonosító adatok kivételével – közhiteles hatósági nyilvántartásnak minősül.”

45. A vasúti közlekedésről szóló 2005. évi CLXXIII. törvény módosítása

45. §

A vasúti közlekedésről szóló 2005. évi CLXXIII. törvény 6. §-a a következő (1a) bekezdéssel egészül ki:

„(1a) A vasúti igazgatási szerv a kiadott működési engedélyekről nyilvántartást vezet, mely nyilvántartás közhiteles hatósági nyilvántartásnak minősül.”

46. A személy- és vagyonvédelmi, valamint a magánnyomozói tevékenység szabályairól szóló 2005. évi CXXXIII. törvény módosítása

46. §

A személy- és vagyonvédelmi, valamint a magánnyomozói tevékenység szabályairól szóló 2005. évi CXXXIII. törvény 8. §-a a következő (2a) bekezdéssel egészül ki:

„(2a) Az (1) bekezdés szerinti nyilvántartás – a természetes személyazonosító adatok kivételével – közhiteles hatósági nyilvántartásnak minősül.”

47. A biztonságos és gazdaságos gyógyszer- és gyógyászatisegédeszköz-ellátás, valamint a gyógyszerforgalmazás általános szabályairól szóló 2006. évi XCVIII. törvény módosítása

47. §

A biztonságos és gazdaságos gyógyszer- és gyógyászatisegédeszköz-ellátás, valamint a gyógyszerforgalmazás általános szabályairól szóló 2006. évi XCVIII. törvény 11. §-a a következő (6) bekezdéssel egészül ki:

„(6) Az (5) bekezdés szerinti nyilvántartás – a természetes személyazonosító adatok, valamint a lakcímre vonatkozó adatok kivételével – közhiteles hatósági nyilvántartásnak minősül.”

48. A szabad mozgás és tartózkodás jogával rendelkező személyek beutazásáról és tartózkodásáról szóló 2007. évi I. törvény módosítása

48. §

A szabad mozgás és tartózkodás jogával rendelkező személyek beutazásáról és tartózkodásáról szóló 2007. évi I. törvény 75. §-a a következő (3) bekezdéssel egészül ki:

„(3) Az (1) bekezdésben meghatározott nyilvántartások – a természetes személyazonosító adatok kivételével – közhiteles hatósági nyilvántartásnak minősülnek.”

49. A harmadik országbeli állampolgárok beutazásáról és tartózkodásáról szóló 2007. évi II. törvény módosítása

49. §

A harmadik országbeli állampolgárok beutazásáról és tartózkodásáról szóló 2007. évi II. törvény a következő 94/A. §-sal egészül ki:

„94/A. § A 95. § (1) bekezdésében, a 96. § (1) bekezdésében, a 97. § (1) bekezdésében, a 98. § (1) bekezdésében, a 99. § (1) bekezdésében, a 100. § (1) bekezdésében, a 101. § (1) bekezdésében, a 102. § (1)-(2) bekezdésében, a 103. § (1) bekezdésében és a 104. § (1) bekezdésében meghatározott nyilvántartás – a természetes személyazonosító adatok kivételével – közhiteles hatósági nyilvántartásnak minősül.”

50. A mezőgazdasági, agrár-vidékfejlesztési, valamint halászati támogatásokhoz és egyéb intézkedésekhez kapcsolódó eljárás egyes kérdéseiről szóló 2007. évi XVII. törvény módosítása

50. §

(1) A mezőgazdasági, agrár-vidékfejlesztési, valamint halászati támogatásokhoz és egyéb intézkedésekhez kapcsolódó eljárás egyes kérdéseiről szóló 2007. évi XVII. törvény 28. §-a a következő (3a) bekezdéssel egészül ki:

„(3a) Az ügyfél-nyilvántartási rendszer a (2) bekezdés a) pontjában, valamint a (3) bekezdés a) pont aa), ad) és ah) alpontjában foglalt adatok kivételével közhiteles hatósági nyilvántartásnak minősül.”

(2) A mezőgazdasági, agrár-vidékfejlesztési, valamint halászati támogatásokhoz és egyéb intézkedésekhez kapcsolódó eljárás egyes kérdéseiről szóló 2007. évi XVII. törvény 31. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„31. § Jogszába eltérő rendelkezése hiányában az e törvény hatálya alá tartozó intézkedések országos földterület-azonosítási rendszere a Mezőgazdasági Parcella Azonosító Rendszer (a továbbiakban: MePAR). A MePAR közhiteles hatósági nyilvántartásnak minősül. A MePAR adatbázisa állami tulajdonban van, amely felett a rendelkezési jogot - ide értve a tárolt adatok karbantartását is - az állam nevében a mezőgazdasági és vidékfejlesztési támogatási szerv gyakorolja.”

(3) A mezőgazdasági, agrár-vidékfejlesztési, valamint halászati támogatásokhoz és egyéb intézkedésekhez kapcsolódó eljárás egyes kérdéseiről szóló 2007. évi XVII. törvény 31/A. §-a a következő (2a) bekezdéssel egészül ki:

„(2a) Az intervenciós raktárregiszter a (2) bekezdésben foglalt adatok tekintetében – kivéve a 28. § (2) bekezdésében foglalt természetes személyazonosító adatokat – közhiteles hatósági nyilvántartásnak minősül.”

(4) A mezőgazdasági, agrár-vidékfejlesztési, valamint halászati támogatásokhoz és egyéb intézkedésekhez kapcsolódó eljárás egyes kérdéseiről szóló 2007. évi XVII. törvény 31/B. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„31/B. § (1) A szőlőültetvények országos térinformatikai nyilvántartásának (a továbbiakban: VINGIS) adatbázisa állami tulajdonban van, amely felett a rendelkezési jogot az állam nevében a mezőgazdasági és vidékfejlesztési támogatási szerv gyakorolja.

(2) A VINGIS adatbázisa az ellenkező bizonyításáig hitelesen tanúsítja a rögzített adattartalom fennállását.”

51. A menedékjogról szóló 2007. évi LXXX. törvény módosítása

51. §

(1) A menedékjogról szóló 2007. évi LXXX. törvény 83. §-a a következő (1a) bekezdéssel egészül ki:

„(1a) Az (1) bekezdésben meghatározott nyilvántartás az (1) bekezdés c)-r) pontjaiban foglalt adatok tekintetében közhiteles hatósági nyilvántartásnak minősül.”

(2) A menedékjogról szóló 2007. évi LXXX. törvény 84. §-a a következő (1a) bekezdéssel egészül ki:

„(1a) Az (1) bekezdésben meghatározott nyilvántartás az (1) bekezdés b) pontjában foglalt adat tekintetében közhiteles hatósági nyilvántartásnak minősül.”

(3) A menedékjogról szóló 2007. évi LXXX. törvény 85. §-a a következő (1a) bekezdéssel egészül ki:

„(1a) Az (1) bekezdésben meghatározott nyilvántartás az (1) bekezdés b)-d) pontjában foglalt adatok tekintetében közhiteles hatósági nyilvántartásnak minősül.”

52. A termőföld védelméről szóló 2007. évi CXXIX. törvény módosítása

52. §

(1) A termőföldről szóló 2007. évi CXXIX. törvény 51/A. § (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép, és az 51/A. § a következő (4) bekezdéssel egészül ki:

„(3) A talajvédelmi hatóság a talajvédelmi szakértői tevékenység végzésére jogosult, a (2) bekezdés szerinti bejelentést tevő személyekről nyilvántartást vezet, mely nyilvántartás tartalmazza a szakértő:

a) természetes személyazonosító adatait,

- b) lakcímét,
- c) elérhetőségét,
- d) iskolai végzettségét, az oklevelet kiállító intézmény megnevezését, helyét, valamint az oklevél számát és keltét,
- e) gyakorlatának helyét, időtartamát,
- f) a szakértő talajvédelmi szakterületének megjelölését,
- g) a NÉBIH által megadott nyilvántartási számát.

(4) A (3) bekezdés szerinti nyilvántartás a (3) bekezdés f)-g) pontjában foglalt adatok tekintetében közhiteles hatósági nyilvántartásnak minősül.”

(2) A termőföld védelméről szóló 2007. évi CXXIX. törvény 61. §-a a következő (1a) bekezdéssel egészül ki:

„(1a) A (2) bekezdésben meghatározott nyilvántartás közhiteles hatósági nyilvántartásnak minősül.”

53. A humán genetikai adatok védelméről, a humán genetikai vizsgálatok és kutatások, valamint a biobankok működésének szabályairól szóló 2008. évi XXI. törvény módosítása

53. §

A humán genetikai adatok védelméről, a humán genetikai vizsgálatok és kutatások, valamint a biobankok működésének szabályairól szóló 2008. évi XXI. törvény 26.§-a a következő (7) bekezdéssel egészül ki:

„(7) A (6) bekezdés szerinti nyilvántartás közhiteles hatósági nyilvántartásnak minősül.”

54. Az élelmiszerláncról- és hatósági felügyeletéről szóló 2008. évi XLVI. törvény módosítása

54. §

(1) Az élelmiszerláncról- és hatósági felügyeletéről szóló 2008. évi XLVI. törvény 38. §-a következő (2a) bekezdéssel egészül ki:

„(2a) A 38. § (1) bekezdés *c), l), n) o)* és *r)* pontja szerinti nyilvántartás a (2) bekezdés *b)* pontjában szereplő adatok vonatkozásában közhiteles hatósági nyilvántartásnak minősül.”

(2) Az élelmiszerláncról- és hatósági felügyeletéről szóló 2008. évi XLVI. törvény 38/A. §-a a következő (1a) bekezdéssel egészül ki:

„(1a) A FELIR a (2) bekezdés szerinti adatok vonatkozásában közhiteles hatósági nyilvántartásnak minősül.”

55. Az előadó-művészeti szervezetek támogatásáról és sajátos foglalkoztatási szabályairól szóló 2008. évi XCIX. törvény módosítása

55. §

Az előadó-művészeti szervezetek támogatásáról és sajátos foglalkoztatási szabályairól szóló 2008. évi XCIX. törvény 7. § (1) bekezdése helyébe következő rendelkezés lép:

„(1) A költségvetési szervként vagy közhasznú szervezetként működő előadó-művészeti szervezetekről és az ágazati érdekegyeztetésben részt vevő előadó-művészeti szakmai érdekképviseleti szervezetekről a kijelölt szerv nyilvántartást vezet, mely nyilvántartás az előadó-művészeti szervezetek (2) bekezdés a), ba) és bd) pontjában szereplő adatai tekintetében közhiteles hatósági nyilvántartásnak minősül.”

56. Az erdőről, az erdő védelméről és az erdőgazdálkodásról szóló 2009. évi XXXVII. törvény módosítása

56. §

(1) Az erdőről, az erdő védelméről és az erdőgazdálkodásról szóló 2009. évi XXXVII. törvény 17. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Az erdőgazdálkodói nyilvántartás a 18. § (6) bekezdés a) pont aa)-ad), ah) alpontjában, c) pont cf) alpontjában, d) pont da) alpontjában, valamint e) pont ea) alpontjában foglalt adatok kivételével közhiteles hatósági nyilvántartásnak minősül.”

(2) Az erdőről, az erdő védelméről és az erdőgazdálkodásról szóló 2009. évi XXXVII. törvény 38. §-a a következő (4)-(5) bekezdéssel egészül ki:

„(4) Az Adattár a (2) bekezdés szerinti adatok tekintetében – a 33. § (2) bekezdés a) pontjában foglalt adatok kivételével – közhiteles hatósági nyilvántartásnak minősül.

(5) Az Adattárba való bejegyzésre, valamint az onnan való törlésre irányuló eljárás során a hatóság bizonyítékként kizárólag közokiratot, teljes bizonyító erejű magánokiratot, valamint a körzeti erdőtervezés során keletkező iratot használhat fel.”

(3) Az erdőről, az erdő védelméről és az erdőgazdálkodásról szóló 2009. évi XXXVII. törvény a következő alcímmel és 111/A-F. §-sal egészül ki:

„Egyes nyilvántartással kapcsolatos szabályok

111/A. § (1) Az erdészeti hatóság az általa határozattal kiszabott erdőgazdálkodási és erdővédelmi bírságokról hatósági nyilvántartást vezet az alábbi adattartalommal:

- a) bírsággal sújtott személy (gazdálkodó szervezet) neve,
- b) bírsággal sújtott személy erdőgazdálkodói kódja (erdőgazdálkodó esetén),
- c) bírsággal sújtott személyazonosító adatai (anyja neve, születési ideje, cégjegyzék száma),
- d) bírsággal érintett erdőrészlet azonosítója,
- e) bírság jogcíme,
- f) bírság alapja,
- g) kiszabott bírság összege,
- h) jogsértés időpontja,
- i) bírság kiszabásának ideje, valamint
- j) bírságot kiszabó határozat ügyiratszám.

(2) Az (1) bekezdésben foglalt adatokat – a c) pontban foglalt adatok kivételével – az erdészeti hatóság nyilvántartása közhitelesen tanúsítja.

(3) Az erdészeti hatóság az (1) bekezdés szerinti adatokat 3 évig tartja nyilván.

111/B. § Az erdészeti hatóság

- a) a 2004. évi nemzeti hatáskörben nyújtott agrár- és vidékfejlesztési támogatások igénybevételeinek feltételeiről szóló 25/2004. (III. 3.) FVM rendelet hatályon kívül helyezéséről és az ezzel összefüggő átmeneti rendelkezések megállapításáról szóló 22/2007. (X. 19.) FVM rendelet alapján, nemzeti hatáskörben 2004. május 31-ig támogatással létesített erdő telepítéséhez, vagy
- b) az erdők felújításának csekély összegű (de minimis) támogatásáról szóló 102/2008 (VIII. 8.) FVM rendelet alapján igénybe vett támogatás 2008. január 1-jét megelőzően - az erdészeti hatóság által kiadott engedély alapján - végzett véghasználatok után keletkezett erdőfelújítási kötelezettség teljesítésére az erdő természetes, illetőleg mesterséges felújítása érdekében végzett erdőgazdálkodási tevékenységekhez

kapcsolódó pénzügyi tételt keletkeztető műveletekről közhiteles hatósági nyilvántartást vezet.

111/C. § (1) Az erdészeti hatóság az e célból elkülönített számlájára jogszabályi rendelkezés alapján elhelyezett letétekről nyilvántartást vezet.

(2) A letéti nyilvántartás tartalmazza

- a) a letevő nevét,
- b) a letét jogcímét,
- c) a letét jogosultjának nevét,
- d) a letét elhelyezésének idejét.

(3) A (2) bekezdésben foglalt adatokat az erdészeti hatóság nyilvántartása közhitelesen tanúsítja.

111/D. § Az erdészeti hatóság a földalatti gomba gyűjtésére vonatkozó külön jogszabályban meghatározott feltételeknek megfelelő személyekről, valamint a részükre kiadott tanúsítványról és gyűjtési naplóról hatósági nyilvántartást vezet, mely az alábbi adatokat közhitelesen tanúsítja:

- a) feltételeket teljesítő személy nevét,
- b) a külön jogszabály szerinti tanfolyam elvégzésének idejét,
- c) a tanfolyam elvégzéséről szóló tanúsítvány sorszámát,
- d) a földalatti gomba gyűjtéséhez kiadott gyűjtési napló sorszámát,

a gyűjtési napló kiadásának idejét.

111/E. § Az erdészeti hatóság az e törvény végrehajtására kiadott külön jogszabály szerint bejelentett erdőkárokról hatósági nyilvántartást vezet (Országos Erdőkár Nyilvántartás), mely

- a) a bejelentő személyét,
- b) a károsítás helyét,
- c) a károsító kódját,
- d) a károsítás mértékét,
- e) a károsítással érintett területet, valamint
- f) a károsítás észlelésének időpontját

közhitelesen tanúsítja.

111/F. § (1) Amennyiben e törvény vagy a végrehajtására kiadott külön jogszabály másként nem rendelkezik, az erdészeti hatóság által vezetett közhiteles hatósági nyilvántartásokba történő bejegyzésnek, törlésnek, adatmódosításnak kizárólag közokirat, teljes bizonyító erejű magánokirat vagy más közhiteles hatósági nyilvántartásból történő adatátvétel alapján van helye.

(2) Ha e törvény eltérően nem rendelkezik, az erdészeti hatóság által vezetett nyilvántartásokban szereplő közhiteles adatokról az erdészeti hatóság kérelemre adatot szolgáltat annak a természetes vagy jogi személynek, illetve jogi személyiséggel nem rendelkező gazdasági társaságnak, akire nézve a nyilvántartás adatot tartalmaz, illetve akinek az adat megismeréséhez jogos érdeke fűződik. A jogos érdek fennállását annak kell igazolnia, aki az adatszolgáltatást erre a körülményre hivatkozva kéri.

(3) Az erdészeti hatóság a hatáskörébe tartozó közigazgatási hatósági eljárásokhoz kapcsolódóan az erdő és erdőgazdálkodási tevékenységet közvetlenül szolgáló földterület ingatlan nyilvántartásba bejegyzett tulajdonosának, vagyonkezelő, földhasználati, hasznélvezeti, használati jogosultjának alábbi személyes adatait kezeli:

- a) természetes személyazonosító adatok,
- b) lakcím, székhely,
- c) adóazonosító jel, adószám,
- d) jogi személy vagy jogi személyiség nélküli szervezet esetén a cég képviselőjére jogosultak neve, adóazonosító jele, lakcíme,
- e) elektronikus ügyintézés, kapcsolattartás esetén az elektronikus levélcím, telefonszám.

(4) A (3) bekezdés szerinti személyes adatok legfeljebb 10 évig kezelhetők.”

(4) Hatályát veszti az erdőről, az erdő védelméről és az erdőgazdálkodásról szóló 2009. évi XXXVII. törvény 17. § (3)-(4) bekezdése.

57. A szolgáltatási tevékenység megkezdésének és folytatásának általános szabályairól szóló 2009. évi LXXVI. törvény módosítása

57. §

(1) A szolgáltatási tevékenység megkezdésének és folytatásának általános szabályairól szóló 2009. évi LXXVI. törvény 26. §-a a következő (2a) bekezdéssel egészül ki:

„(2a) Az (1) bekezdés szerinti nyilvántartás a (2) bekezdés *c)-d)* pontjában meghatározott adatok tekintetében közhiteles hatósági nyilvántartásnak minősül.”

(2) A szolgáltatási tevékenység megkezdésének és folytatásának általános szabályairól szóló 2009. évi LXXVI. törvény 27. §-a a következő (3) bekezdéssel egészül ki:

„(3) Az (1) bekezdés szerinti nyilvántartás a (2) bekezdés *a)-b)* pontjában meghatározott adatok tekintetében – a természetes személyazonosító, valamint a lakcím-azonosító adatok kivételével – közhiteles hatósági nyilvántartásnak minősül.”

(3) A szolgáltatási tevékenység megkezdésének és folytatásának általános szabályairól szóló 2009. évi LXXVI. törvény 29. §-a a következő (3) bekezdéssel egészül ki:

„(3) Az (1) bekezdés szerinti nyilvántartás a (2) bekezdés *c)-d)* pontjában meghatározott adatok tekintetében közhiteles hatósági nyilvántartásnak minősül.”

58. A magyar jelnyelvről és a magyar jelnyelv használatáról szóló 2009. évi CXXV. törvény módosítása

58. §

(1) A magyar jelnyelvről és a magyar jelnyelv használatáról szóló 2009. évi CXXV. törvény 8. §-a a következő (2a) bekezdéssel egészül ki:

„(2a) A bejelentéshez mellékelni kell
a) a képesítési feltételek teljesítésének igazolását,
b) a tolmácsolási gyakorlat meglétének igazolását,
c) az igazgatási szolgáltatási díj megfizetését tanúsító igazolást.”

(2) A magyar jelnyelvről és a magyar jelnyelv használatáról szóló 2009. évi CXXV. törvény 8. §-a a következő (4a) bekezdéssel egészül ki:

„(4a) A (3) bekezdés szerinti nyilvántartás a (4) bekezdés *e)*, *g)* és *j)* pontjában foglalt adatok tekintetében közhiteles hatósági nyilvántartásnak minősül.”

59. A megfelelőségértékelő szervezetek tevékenységéről szóló 2009. évi CXXXIII. törvény módosítása

59. §

A megfelelőségértékelő szervezetek tevékenységéről szóló 2009. évi CXXXIII. törvény 8. §-a a következő (1a) bekezdéssel egészül ki:

„(1a) Az (1) bekezdésben meghatározott nyilvántartás – a természetes személyazonosító adatok kivételével – közhiteles hatósági nyilvántartásnak minősül.”

60. A Magyar Köztársaság területén szolgálati céllal tartózkodó külföldi fegyveres erők, valamint a Magyar Köztársaság területén felállított nemzetközi katonai parancsnokságok és állományuk nyilvántartásáról, valamint jogállásukhoz kapcsolódó egyes rendelkezésekről szóló 2011. évi XXXIV. törvény módosítása

60. §

A Magyar Köztársaság területén szolgálati céllal tartózkodó külföldi fegyveres erők, valamint a Magyar Köztársaság területén felállított nemzetközi katonai parancsnokságok és állományuk nyilvántartásáról, valamint jogállásukhoz kapcsolódó egyes rendelkezésekről szóló 2011. évi XXXIV. törvény 4. §-a a következő (8) bekezdéssel egészül ki:

„(8) Az (1) bekezdésben meghatározott nyilvántartás közhiteles hatósági nyilvántartásnak minősül. A nyilvántartásba való bejegyzésre, valamint az onnan való törlésre irányuló eljárás során a hatóság kizárólag okirati bizonyítékot használhat fel.”

61. A világörökségről szóló 2011. évi LXXVII. törvény módosítása

61. §

A világörökségről szóló 2011. évi LXXVII. törvény 9. §-a a következő (4)-(5) bekezdéssel egészül ki:

„(4) A kulturális szakértői nyilvántartás az alábbi adatok tekintetében közhiteles hatósági nyilvántartásnak minősül:

- a) szakterület, részsakterület, szakág,
- b) nyilvántartásba vétel száma,
- c) nyilvántartásba vétel időpontja.

(5) A (4) bekezdés szerinti nyilvántartás vonatkozásában bizonyítási eszközként

- a) a végzettséget, szakképzettséget igazoló okirat,

- b) az akkreditált szakértői tanfolyam jellegű szakmai továbbképzés elvégzéséről szóló tanúsítvány, valamint
c) a szakmai gyakorlatot igazoló irat

vehető figyelembe.”

62. A Genfben, 2000. május 26. napján kelt, a Veszélyes Áruk Nemzetközi Belvízi Szállításáról szóló Európai Megállapodáshoz (ADN) csatolt Szabályzat kihirdetéséről és belföldi alkalmazásáról szóló 2011. évi LXXVIII. törvény módosítása

62. §

A Genfben, 2000. május 26. napján kelt, a Veszélyes Áruk Nemzetközi Belvízi Szállításáról szóló Európai Megállapodáshoz (ADN) csatolt Szabályzat kihirdetéséről és belföldi alkalmazásáról szóló 2011. évi LXXVIII. törvény 5. §-a következő (1a) bekezdéssel egészül ki:

„(1a) A veszélyesáru-szállítási biztonsági tanácsadókról vezetett nyilvántartás az (1) bekezdés c) pontja szerinti adatok vonatkozásában közhiteles hatósági nyilvántartásnak minősül.”

63. A Veszélyes Áruk Nemzetközi Közúti Szállításáról szóló Európai Megállapodás (ADR) „A” és „B” Melléklete 2011. évi módosításaival és kiegészítéseivel egységes szerkezetbe foglalt szövegének kihirdetéséről szóló 2011. évi LXXIX. törvény módosítása

63. §

A Veszélyes Áruk Nemzetközi Közúti Szállításáról szóló Európai Megállapodás (ADR) „A” és „B” Melléklete 2011. évi módosításaival és kiegészítéseivel egységes szerkezetbe foglalt szövegének kihirdetéséről szóló 2011. évi LXXIX. törvény 3. §-a következő (1a) bekezdéssel egészül ki:

„(1a) A veszélyesáru-szállítási biztonsági tanácsadókról vezetett nyilvántartás az (1) bekezdés c) pontja szerinti adatok vonatkozásában közhiteles hatósági nyilvántartásnak minősül.”

64. A Nemzetközi Vasúti Fuvarozási Egyezmény (COTIF) módosításáról Vilniusban elfogadott, 1999. június 3-án kelt Jegyzőkönyv C Függeléke 2011. évi módosításokkal és kiegészítésekkel egységes szerkezetbe foglalt szövegének kihirdetéséről szóló 2011. évi LXXX. törvény módosítása

64. §

A Nemzetközi Vasúti Fuvarozási Egyezmény (COTIF) módosításáról Vilniusban elfogadott, 1999. június 3-án kelt Jegyzőkönyv C Függeléke 2011. évi módosításokkal és kiegészítésekkel egységes szerkezetbe foglalt szövegének kihirdetéséről szóló 2011. évi LXXX. törvény 4. §-a következő (1a) bekezdéssel egészül ki:

„(1a) A veszélyesáru-szállítási biztonsági tanácsadókról vezetett nyilvántartás az (1) bekezdés c) pontja szerinti adatok vonatkozásában közhiteles hatósági nyilvántartásnak minősül.”

65. A polgárőrségről és a polgárőri tevékenység szabályairól szóló 2011. évi CLXV. törvény módosítása

65. §

A polgárőrségről és a polgárőri tevékenység szabályairól szóló 2011. évi CLXV. törvény 13. §-a a következő (1a) bekezdéssel egészül ki:

„(1a) Az (1) bekezdés szerinti nyilvántartás – a természetes személyazonosító adatok kivételével – közhiteles hatósági nyilvántartásnak minősül.”

66. A szakképzésről szóló 2011. évi CLXXXVII. törvény módosítása

66. §

(1) A szakképzésről szóló 2011. évi CLXXXVII. törvény 14. §-a a következő (5a) bekezdéssel egészül ki:

„(5a) A (4) és (5) bekezdés, valamint az 58. § (3) bekezdés szerinti országos szakértői névjegyzék közhiteles hatósági nyilvántartásnak minősül.”

(2) A szakképzésről szóló 2011. évi CLXXXVII. törvény 18. § (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) A hivatal a komplex szakmai vizsga szervezésére engedéllyel rendelkező intézményekről az intézmény megnevezését, székhelyét, a vizsgaszervezési engedélyben szereplő szakképesítések azonosító számát, megnevezését és a vizsgaszervezési engedély kiadásának időpontját tartalmazó közhiteles hatósági nyilvántartást vezet, továbbá ellenőrzi az engedéllyel rendelkező intézmények vizsgaszervezéssel összefüggő tevékenységét.”

(3) A szakképzésről szóló 2011. évi CLXXXVII. törvény 43. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Tanulószerződést az a gyakorlati képzést szervező gazdálkodó szervezet vagy - a (2) bekezdésben meghatározott - egyéb olyan szerv, szervezet (a továbbiakban együtt: gyakorlati képzést szervező szervezet) köthet, amely a gyakorlati képzés folytatására jogosult

szervezetek közhiteles hatósági nyilvántartásában (a továbbiakban e fejezet alkalmazásában: nyilvántartás) szerepel.”

(4) A szakképzésről szóló 2011. évi CLXXXVII. törvény 74. §-a a következő (4a) bekezdéssel egészül ki:

„(4a) Az (1) bekezdés c) pontjában foglalt nyilvántartás – a természetes személyazonosító adatok kivételével – közhiteles hatósági nyilvántartásnak minősül.”

67. A megváltozott munkaképességű személyek ellátásairól és egyes törvények módosításáról szóló 2011. évi CXCI. törvény módosítása

67. §

(1) A megváltozott munkaképességű személyek ellátásairól és egyes törvények módosításáról szóló 2011. évi CXCI. törvény 27. §-a a következő (2a) bekezdéssel egészül ki:

„(2a) A bejelentéshez mellékelni kell

a) a végzettséget, képesítést igazoló okiratok másolatát,

b) a szakmai gyakorlatot tanúsító igazolást,

c) az igazgatási szolgáltatási díj megfizetését tanúsító igazolást,

d) a bejelentő nyilatkozatát arról, hogy nem áll cselekvőképességet kizáró vagy korlátozó gondnokság hatálya alatt.”

(2) A megváltozott munkaképességű személyek ellátásairól és egyes törvények módosításáról szóló 2011. évi CXCI. törvény 27. §-a a következő (3a) bekezdéssel egészül ki:

„(3a) A foglalkozási rehabilitációs szakértői névjegyzék a szakértői tevékenység végzésére való jogosultság tekintetében közhiteles hatósági nyilvántartásnak minősül.”

(3) A megváltozott munkaképességű személyek ellátásairól és egyes törvények módosításáról szóló 2011. évi CXCI. törvény 27/A. §-a a következő (2a) bekezdéssel egészül ki:

„(2a) A bejelentéshez mellékelni kell

a) a végzettséget, képesítést igazoló okiratok másolatát,

b) a szakmai gyakorlatot tanúsító igazolást,

c) az igazgatási szolgáltatási díj megfizetését tanúsító igazolást.”

(4) A megváltozott munkaképességű személyek ellátásairól és egyes törvények módosításáról szóló 2011. évi CXCI. törvény 27/A. §-a a következő (3a) bekezdéssel egészül ki:

„(3a) A rehabilitációs orvosszakértői névjegyzék a szakértői tevékenység végzésére való jogosultság tekintetében közhiteles hatósági nyilvántartásnak minősül.”

68. Az államháztartásról szóló 2011. évi CXCV. törvény módosítása

68. §

Az államháztartásról szóló 2011. évi CXCV. törvény 106. §-a a következő (2a) bekezdéssel egészül ki:

„(2a) a (2) bekezdés *a*) pontja szerinti családtámogatási ellátás jogcíme és összege adatkör, valamint a (2) bekezdés *b*) pontja szerinti a fogyatékosági ellátás jogcíme és összege adatkör tekintetében az egységes szociális nyilvántartás közhiteles hatósági nyilvántartásnak minősül.”

69. A lelkiismereti és vallásszabadság jogáról, valamint az egyházak, vallásfelekezetek és vallási közösségek jogállásáról szóló 2011. évi CCVI. törvény módosítása

69. §

A lelkiismereti és vallásszabadság jogáról, valamint az egyházak, vallásfelekezetek és vallási közösségek jogállásáról szóló 2011. évi CCVI. törvény 17. §-a a következő (2a) bekezdéssel egészül ki:

„(2a) Az (1)-(2) bekezdésben foglalt adatok tekintetében a nyilvántartás közhiteles hatósági nyilvántartásnak minősül.”

70. A munka törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény módosítása

70. §

A munka törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény 215. §-a a következő (1a) bekezdéssel egészül ki:

„(1a) Az állami foglalkoztatási szerv által vezetett, (1) bekezdés szerinti nyilvántartás közhiteles hatósági nyilvántartásnak minősül.”

71. A földmérési és térképészeti tevékenységről szóló 2012. évi XLVI. törvény módosítása

71. §

A földmérési és térképészeti tevékenységről szóló 2012. évi XLVI. törvény 28. § (8) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép, és a 28. § a következő (8a) bekezdéssel egészül ki:

„(8) A földmérési és térinformatikai államigazgatási szerv a földmérő igazolvánnyal, valamint az ingatlanrendező földmérő minősítéssel rendelkező személyekről bárki számára ingyenesen hozzáférhető nyilvántartást vezet, amely tartalmazza a tevékenység végzésére jogosult személy természetes személyazonosító adatait, telephelyét, lakcímét és elérhetőségeit. A nyilvántartásokban szereplő személy a saját adatainak a nyilvánosságra hozatalát írásban az adatnyilvántartónál megtilthatja.”

(8a) A földmérési és térinformatikai államigazgatási szerv által a (8) bekezdés alapján vezetett nyilvántartás – a természetes személyazonosító és a lakcímre vonatkozó adatok kivételével – közhiteles hatósági nyilvántartásnak minősül.”

72. A kéményseprő-ipari közszolgáltatásról szóló 2012. évi XC. törvény módosítása

72. §

A kéményseprő-ipari közszolgáltatásról szóló 2012. évi XC. törvény 12. §-a a következő (1a) bekezdéssel egészül ki:

„(1a) Az (1) bekezdésben meghatározott nyilvántartás – a természetes személyazonosító adatok kivételével – közhiteles hatósági nyilvántartásnak minősül.”

73. Az egyes rendészeti feladatokat ellátó személyek tevékenységéről, valamint egyes törvényeknek az iskolakerülés elleni fellépést biztosító módosításáról szóló 2012. évi CXX. törvény módosítása

73. §

Az egyes rendészeti feladatokat ellátó személyek tevékenységéről, valamint egyes törvényeknek az iskolakerülés elleni fellépést biztosító módosításáról szóló 2012. évi CXX. törvény 9. § (1) bekezdése a következő (2a) bekezdéssel egészül ki:

„(2a) Az (1) bekezdésben meghatározott nyilvántartás a (2) bekezdés *b)-d)* pontjában meghatározott adatok tekintetében közhiteles hatósági nyilvántartásnak minősül.”

74. A hulladékról szóló 2012. évi CLXXXV. törvény módosítása

74. §

(1) A hulladékról szóló 2012. évi CLXXXV. törvény 13. §-a a következő (1a) bekezdéssel egészül ki:

„(1a) Az (1) bekezdésben foglalt nyilvántartás közhiteles hatósági nyilvántartásnak minősül.”

(2) A hulladékról szóló 2012. évi CLXXXV. törvény 80. §-a a következő (4) bekezdéssel egészül ki:

„(4) A (2) bekezdés szerinti nyilvántartás – a természetes személyazonosító adatok kivételével – közhiteles hatósági nyilvántartásnak minősül.”

75. Záró rendelkezések

75. §

Ez a törvény 2013. július 1-jén lép hatályba.

76. §

(1) E törvény 10. §-a, 52. §-a és 56. §-a az Alaptörvény P) cikk (2) bekezdése alapján sarkalatosnak minősül.

(2) E törvény 24. §-a az Alaptörvény 40. cikke alapján sarkalatosnak minősül.

(3) E törvény 31. §-a az Alaptörvény L) cikk (3) bekezdése alapján sarkalatosnak minősül.

(3) E törvény 69. §-a az Alaptörvény VII. cikk (4) bekezdése alapján sarkalatosnak minősül.

R É S Z L E T E S E L Ő T E R J E S Z T É S

A közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény 2011. évi felülvizsgálatával kapcsolatos feladatokról szóló 1156/2011. (V. 20.) Korm. határozatban (a továbbiakban: Korm.hat) foglalt feladatnak megfelelően a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvényt (a továbbiakban: Ket.) módosította a fővárosi és megyei kormányhivatalok működésével összefüggő törvények, valamint a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény és egyes kapcsolódó törvények módosításáról szóló 2012. évi CCX. törvény (a továbbiakban: Módtv.) A Módtv. 2013. július 1-jével hatályba lépő módosításai alapján a Ket. hatósági nyilvántartásokra vonatkozó szabályozása a közhiteles hatósági nyilvántartásokra szűkül le. A hatóságok által 2013. július 1-jét követően kezelt egyéb nyilvántartások nem minősülnek majd hatósági nyilvántartásnak, vezetésük nem minősül hatósági ügynek.

Az előterjesztésben foglalt módosítások célja a Ket. hatálya alá tartozó, hatósági ügynek minősülő hatósági nyilvántartás-vezetés (nyilvántartásba való bejegyzés és az abból való törlés) elhatárolása a hatóság által megvalósított egyéb nyilvántartás-vezetési cselekményektől. A Ket. szerinti hatósági nyilvántartások közhiteles hatósági nyilvántartásokra való szűkítésével megvalósulhat az a célkitűzés, mely szerint egyértelmű helyzetet szükséges teremteni abban a tekintetben, hogy a Ket. korábbi, túl tágan bizonyuló „hatósági nyilvántartás” kategóriájából

- a) melyek azok az ágazati jogszabályokban megjelenő nyilvántartások, amelyekkel kapcsolatban értelmezhető a Ket. szabályozási rendszere, így például az ügyfél kategória (tehát a nyilvántartás-vezetés a jogalany jogát, jogos érdekét – akár közvetetten is, de – érinti), továbbá az a szabály, hogy a nyilvántartásba való bejegyzés, valamint az abból való törlés hatósági határozatnak minősül; indokolt-e jogorvoslatot biztosítani, stb.;
- b) és melyek azok, amelyek tekintetében a jövőben nem indokolt a Ket. szabályainak alkalmazása, ilyenek például a kizárólag a hatóság saját céljára (például ellenőrzési célból vezetett) nyilvántartások.

A módosítások indokaként tehát egyrészt a Korm.hat. 3. pontjában megfogalmazott feladat teljesítése szolgált. Emellett a hatósági nyilvántartásra vonatkozó joganyag felülvizsgálatát az is szükségessé tette, hogy a hatóságok működése, a jogalkalmazói gyakorlat során többször problémát okozott, hogy a Ket. „hatósági nyilvántartás” kategóriája túl tág volt, sok esetben bizonytalanságot is okozva az egyes jogalkalmazók, illetve ügyfelek számára azzal, hogy egy adott, hatóság által vezetett nyilvántartás, adatbázis ténylegesen a Ket. szerinti hatósági nyilvántartásnak tekinthető-e. A nyilvántartások körében ugyanis a Ket. értelmezése alapján tulajdonképpen bármely nyilvántartás hatósági nyilvántartás lehetett, amelyet valamely hatóság bármilyen szintű jogszabály alapján vezet. (Sokszor akár csak egy füzetben vagy egy

egyszerű Excel táblázatban.) Voltak és vannak olyan esetek továbbá, amikor a jogszabály a nyilvántartás konkrét adattartalmát sem rögzíti, illetve nem teljeskörűen rögzíti, csak azt írja elő, hogy valamely hatóság egy adott körülményről nyilvántartást vezet.

A felülvizsgálat a hatósági nyilvántartás-vezetésre irányuló ágazati joganyag teljességét érintette. Ennek során azonosításra kerültek azon nyilvántartások melyekkel kapcsolatban indokolt a Ket. hatálya alá tartozás megállapítása, azaz a nyilvántartás közhiteles hatósági nyilvántartásként való szabályozása; és azok is, melyek közhiteles hatósági nyilvántartások körébe való besorolása nem indokolt. Megjegyzendő, hogy egyes hatósági nyilvántartások szabályozásával kapcsolatban arra tekintettel nem merült fel szabályozási igény, hogy a hatályos rendelkezések eleve tartalmazzák a közhitelesség kimondását.

A kodifikációs munka elvégzését a törvény-módosítások és a kormányrendelet-módosítások szükségessége esetén főszabály szerint a KIM végzi a kodifikációt, ugyanakkor amennyiben a törvény vagy a kormányrendelet módosításával párhuzamosan a nyilvántartásról rendelkező miniszteri rendelet módosítása is szükségesnek mutatkozik, a feladatkörrel rendelkező tárca felelőssége a jogalkotási feladat elvégzése valamennyi érintett jogforrási szint tekintetében. Ennek megfelelően az előterjesztés által érintett jogszabályokon kívül a közhiteles hatósági nyilvántartások rendszerének megteremtése érdekében további jogszabályokat érintően is várhatóak módosítások – szintén 2013. július 1-jei hatálybalépéssel.

A fenti, közhiteles hatósági nyilvántartások, és egyéb, tényleges cselekményként a hatóság által vezetett nyilvántartások elhatárolása, az ágazati joganyag erre tekintettel végrehajtott felülvizsgálata során a következő szempontrendszer került alkalmazásra.

A Ket. hatálya a (közhiteles) hatósági nyilvántartások tekintetében a következőképp alakul 2013. július 1-jét követően. A Ket. 82. § (1) bekezdését, mely kimondja, hogy a hatósági nyilvántartással kapcsolatos eljárásokban e törvényt akkor kell alkalmazni, ha jogszabály eltérően nem rendelkezik, továbbra is alkalmazni kell. Ugyanakkor a Ket. új 86. § (1c) bekezdése e szabály alól két kivételt határoz meg: ágazati jogszabály nem térhet el, azaz a Ket. kógens a közhitelesség definíciója tekintetében [86. § (1a) bekezdés], valamint abban a tekintetben, hogy kötött bizonyítást a hatósági nyilvántartásba való bejegyzéssel, továbbá az onnan való törléssel kapcsolatban csak törvényben vagy kormányrendeletben lehet kimondani. Mindezekből következően például a Ket. 86. § (1) bekezdésétől, mely arról rendelkezik, hogy a közhiteles adatkört törvény határozza meg, több esetben a módosítást követően is eltérnek majd az ágazati jogszabályok.

Azonban ez az eltérési lehetőség nem alkalmazható indokolatlanul: a Ket. törvényi szint alkalmazására vonatkozó szabálya garanciális, közbizalmi elemet hordoz, így minden esetben megvizsgálásra került a törvényi szinten szabályozás lehetősége, eltérés abban az esetben volt megengedhető, ha a közhitelesség minősítés törvényben semmiképp sem megoldható.

Ez azt is jelenti, hogy lehetőleg a közhitelesnek minősülő adatkört azonos jogforrási szinten, azonos jogszabályban indokolt szabályozni. Ebből következően a közhitelesként minősítendő

adatkör azonosítását követően olyan módosítások elvégzése volt indokolt, mely biztosította az egy jogszabályban (lehetőleg törvényben) való elhelyezést.

A nem közhiteles adatkör természetesen akár miniszteri rendeletben is szabályozható maradt a felülvizsgálatot követően is, például a gyógyszerárak nyitva tartását a jogalkotó nem tartotta szükségesnek törvényi szintre emelni. Ezzel kapcsolatban elmondható, hogy egy nyilvántartás adatköre a felülvizsgálat szempontjából három csoportba volt besorolható: adatkapcsolatot biztosító adatok (ilyen például a név, lakcím); egyéb kapcsolódó adatok (ilyen például egy nyitva tartás), és végül a nyilvántartás fő tárgyköre. Ez utóbbi adatkör esetén volt megállapítható a közhitelesség kimondásának indokoltsága.

A módosítások körének meghatározása folyamatában a, megfelelő jogforrási szint megválasztása során a jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény 5. § (3) bekezdésére is tekintettel kellett lenni, mely kimondja, hogy olyan tárgykör szabályozására, amit a felhatalmazást adó jogszabály nem szabályoz, nem lehet felhatalmazást adni. Ebből következően elkerülendőnek minősült az a szabályozási megoldás, hogy egy közhiteles hatósági nyilvántartás nevesítése, magának a közhitelességnek a kimondása csak alacsonyabb szinten jelenik meg (például mintegy „mellékesen” hozzáfűzve a kapcsolódó szabályokhoz).

Ilyen szabályozás identifikálása esetén két kimenet következhetett: ha a felülvizsgálat alapján megállapítható volt, hogy e kizárólag alacsonyabb szintű szabályban említett nyilvántartások nem minősülnek közhiteles nyilvántartásnak, nem volt szükséges a vonatkozó szabályozás módosítása. Ugyanakkor ha közhiteles hatósági nyilvántartásként került azonosításra egy ilyen nyilvántartás, szükségessé vált az alkalmazott jogforrási szintek hozzáigazítása a hatósági nyilvántartások új rendszeréhez.

E szabálytól való eltérés például olyan esetekben volt elfogadható, amely esetekben a szabályozási modell eleve azon alapszik, hogy a törvény csak az alapvető szabályokat határozza meg, és a jogalkotás előre bekalkulált eleme ennek kitöltése, kiegészítése alacsonyabb szintű jogszabályokkal. Erre példa a mezőgazdasági, agrár-vidékfejlesztési, valamint halászati támogatásokhoz és egyéb intézkedésekhez kapcsolódó eljárás egyes kérdéseiről szóló 2007. évi XVII. törvény, melynek felhatalmazása alapján „folyamatosan” születnek újabb és újabb VM rendeletek az új támogatási formákra tekintettel, és e nyilvántartások közös közhiteles adatköre csak részlegesen határozható meg törvényi szinten. További példa a szolgáltatási tevékenység megkezdésének és folytatásának általános szabályairól szóló 2009. évi LXXVI. törvény (a továbbiakban: Szolgtv.) rendszere: a Szolgtv. ugyanis keretjelleggel rendelkezik a bejelentéshez, valamint az engedélyhez kötött tevékenység-nyújtáshoz kötődő kötelező nyilvántartásba vételről, valamint meghatározza e nyilvántartások alapvető adattartalmát is.

További fontos szempont volt a felülvizsgálat során a Ket. 86. § (1a) bekezdésében foglalt közhitelesség definíciójának, mibenlétének értelmezésével kapcsolatban a „senki sem hivatkozhat arra” kitétel kibontása. Megállapítható, hogy e szabály nem feltétlenül jelenti azt, hogy a közhiteles nyilvántartás mindenki számára nyilvános, és ahhoz bárki hozzáférhet. A „senki” ebben az esetben arra utal, hogy senki olyan, akire az adott ágazati eljárási szabályok

vonatkoznak, aki az adott ügyben, eljárásban ügyfél lehet, akinek jogai vagy kötelezettségei szempontjából releváns lehet az adat megismerése (tehát például aki az adatot vagy adatigénylés útján, vagy a nyilvántartásba való külön hatósági közreműködést nem igénylő betekintéssel ismeri meg – utóbbira példa az interneten közzétett nyilvántartás). Így e szabály egy olyan elvi nyilvánosságról rendelkezik, mely ágazat-, illetve eljárás-specifikus.

A közhitelesség mérlegelésénél a hatósági eljárási jelleg mellett annak figyelembevétele is indokoltá vált, hogy az adott nyilvántartás rendelkezik-e közbizalmi funkcióval: az abban foglaltakra a jogalanyok alapozhatják-e a jogi beszámítás alá eső cselekményeiket, azaz származhat-e az ügyfeleknek, egyéb érintetteknek joguk, kötelezettségük a nyilvántartásból megismert adatok alapján. Amennyiben igen, a Ket. 15. § (1) bekezdése alapján e jogalanyok ügyfélnek minősülnek, a nyilvántartás vezetése pedig Ket. szerinti hatósági eljárásnak, így ezen esetekben szükséges volt a kodifikációs munka elvégzése. Ugyanakkor hangsúlyozandó, hogy például önmagában az, hogy egy nyilvántartás közzétételre kerül az interneten, még nem alapozta meg minden esetben a közhiteles hatósági nyilvántartási jelleget.

A felülvizsgálat során további, a Ket. szabályanyagából levezethető támpont volt, hogy a közhiteles hatósági nyilvántartások új rendszere szorosan összefügg a hatósági bizonyítvány intézményével is. A Ket. 83. § (4) bekezdése kimondja, hogy a hatósági bizonyítvány tartalmát – az ellenkező bizonyításáig – mindenki köteles elfogadni. Így ha valaki egy hatóság által kezelt adatról kér hatóság általi eseti igazolást, vagyis hatósági bizonyítványt [Ket. 83. § (1) bekezdés)], az alkalmas lesz a benne foglaltak közhiteles – az ellenkező bizonyításáig elfogadandó – tanúsítására, márpedig ilyen adatot a hatóság csak olyan forrásból szolgáltat, ami szintén közhiteles, és ellenkező bizonyításig elfogadandó. Hangsúlyozandó, hogy természetesen nem volt szükséges minden esetben jogszabályi szinten nyilvántartást generálni az összes olyan adat tekintetében, melyek igazolását kérheti az ügyfél, például egy egyedi ügyszökhöz kapcsolódóan is lehetséges hatósági bizonyítvány kiadását kérni. Ugyanakkor általános elhatárolási szabályként megállapítható volt, hogy ha egy hatóság által jogszabály alapján vezetett nyilvántartásból kéri az adat igazolását az ügyfél, akkor e nyilvántartás szükségszerűen hatósági nyilvántartásnak minősül (nem csak a közhitelesség ténye miatt, hanem az ügyfél jogának, jogos érdekének érintettségére tekintettel is, hiszen az ügyfél nyilvánvalóan olyan adatok igazolását kéri, melyekre alapítva, azokat felhasználva jogot szerezhet, kötelezettséget teljesíthet).

Fontos szempont volt továbbá, hogy nem a nyilvántartás konstitutív vagy deklaratív jellege alapján határozható el, hogy egy nyilvántartás közhiteles hatósági nyilvántartásnak minősül-e, vagy sem, hanem az alapján, hogy a jogalanyok jogi értelemben fel tudják-e használni a nyilvántartást, az abban nyilvántartott adatokat jogaik érvényesítésére – akár közvetetten is egy, az adott nyilvántartástól független (például adott esetben más ágazat hatálya alá tartozó) eljárásban. Megjegyzendő továbbá, hogy a jog, jogos érdek érvényesítésének, érvényesíthetőségének fontos eleme a közbizalom: ha egy adat egy jogalany jogát, jogos érdekét érinti, akkor például egy hatósági eljárásán belül is jelentősége lehet, hogy egy belföldi jogsegély során miből honnan származik a szolgáltatott adat.

Ugyanakkor az elhatárolás másik oldalaként az volt megállapítható, hogy amennyiben egy nyilvántartás vezetése kizárólag a hatóság saját céljait, saját feladatellátását, például ellenőrzési tevékenységét szolgálja, akkor az semmiképp sem tekinthető közhiteles hatósági nyilvántartásnak, mivel annak nem az a célja, hogy az ügyfél számára biztosítson adatforrást. Ilyennek minősül például egy olyan nyilvántartás, melyben a hatóság az elvégzett ellenőrzéseket vezeti.

Figyelemmel volt a felülvizsgálat arra a speciális kérdésre is, hogy ha az adott nyilvántartási rendszer úgy épül fel, hogy generális háttérként tartalmaz egy központi nyilvántartást, melynek több rész-nyilvántartása van, akkor indokolt-e kimondani a központi nyilvántartásra általánosságban a közhitelességet, vagy csak az egyes rész-nyilvántartások tekintetében mondható ki.

Hangsúlyozandó, hogy a Ket. 2013. július 1-jétől hatályos szabályozásának megfelelően a közhitelesség kimondható a nyilvántartás egészére, illetve annak meghatározott részére, bizonyos adatokra is. A közhitelességnek az adatkör meghatározott részére való kimondása arra tekintettel válhatott indokolttá, hogy elkerülhető legyen a több közhiteles nyilvántartásban párhuzamosan ugyanazon adat tekintetében fennálló közhitelesség, és ebből következően az esetleges kollízió. Erre tekintettel minden ágazat vonatkozásában megkezdődött annak áttekintése, hogy melyek azok az „alapnyilvántartások”, melyek jellegüknél, tárgyüknél fogva egy adott adattípus tekintetében alapvető viszonyítási pontnak minősülnek. Például a természetes személy neve, születési helye és ideje tekintetében elsődleges az anyakönyv, lakcíme tekintetében pedig elsődlegesen a személyi adat- és lakcímnyilvántartást indokolt „elsődlegesen” közhitelesnek tekinteni (és nem például bármely olyan, a Szolgtv. alapján vezetett nyilvántartást, mely a tevékenység végzésére engedéllyel rendelkező nevét tartalmazza). Az ilyen „origo” nyilvántartások tehát egyes adatok tekintetében elsődlegesen adnak hozzá a közhiteles adatkörhöz; ezek közhitelességének másodlagos, párhuzamos kimondása más nyilvántartások szabályozása során egyrészt indokolatlan, másrészt éppen a Ket. 86. § (1a) bekezdésében foglalt, a bizonyítás és a joggyakorlás megkönnyítését célzó törvényi vélelem alkalmazhatóságát rontja le.

Amennyiben a jogalkalmazás során a jövőben előáll a kollízió, tehát egy adat vonatkozásában eltérés fordul elő más, az adott adatot szintén közhitelesen tanúsító másik nyilvántartással, a Ket. 86. § (1a) bekezdésében foglalt „ellenkező bizonyításig” fordulat jelent megoldást a problémára: ellenbizonyításnak van helye minden esetben, tehát gyakorlati probléma nem fog felmerülni. Fontos azonban hangsúlyozni, hogy hosszabb távon célszerű arra törekedni, hogy elkerülhetők legyenek a szükségtelenül párhuzamos adattartalmak, vagy amennyiben ilyen párhuzamosság megmarad, akkor tisztázni kell, mely nyilvántartás tekinthető az adott adat vonatkozásában közhitelesnek (pl. a lakcím a személyiadat- és lakcímnyilvántartásban és az ingatlan-nyilvántartásban is megjelenik). Megjegyzendő, hogy ezen áttekintés túlmutat a jelen módosítás által elvégzett jogrendszeri felülvizsgálaton, a jövőben elérni kívánt, ebből a szempontból ideálisnak tekinthető állapot elérésére törekvés a jövőben folyamatos célkitűzés a hatósági nyilvántartások szabályanyagának fejlesztésével kapcsolatban.

A felülvizsgálat része volt továbbá annak megvizsgálása, hogy a Ket. új 86. § (1b) bekezdésében biztosított, a kötött bizonyítás ágazati kimondására lehetőséget adó szabály kitöltése indokolt-e az adott eljárás vonatkozásában.

Ezzel kapcsolatban egyrészt fontos megjegyezni, hogy amennyiben a nyilvántartásba-vétel egy bejelentőlap vagy egy formanyomtatvány kitöltésével, vagy egyébként adatközléssel kérelmezhető, akkor önmagában a – kérelemnek minősülő – kitöltött formanyomtatvány, bejelentőlap, vagy más egyéb, az ügyfél által megadott adatokat tartalmazó dokumentum nem alapozza meg azt a tényt, hogy a nyilvántartásba való bejegyzés okirati bizonyíték alapján történik. Tehát összefoglalóan amennyiben az ügyfél csak adatokat szolgáltat a nyilvántartásba vétel iránti kérelemben (például a diplomájának számát), akkor ez önmagában nem tekinthető okirati bizonyításnak, tehát a Ket. 86. § (1b) bekezdésével a szabályozás nem lesz ellentétes akkor sem, ha ez az adatszolgáltatás miniszteri rendeletben van előírva.

Ugyanígy nem vonható a kötött bizonyítás körébe bizonyítási eszközként az engedély, ha az engedély megadását követően a hatóság egy automatizmus részeként, mérlegelés nélkül veszi nyilvántartásba – az általa kiadott engedély alapján – az engedélyest. Ettől eltérően, amennyiben egy más hatóság eljárása során kiadott engedély alapozhatja meg a nyilvántartásba vételt, az engedélyt vagy annak hiteles másolatát a kérelemhez csatolni kell, így okirati bizonyítékként funkcionál.

Ennek megfelelően a felülvizsgálat során érvényesített általános elhatárolási szabályként kijelenthető, hogy a kérelemhez csatolt melléklet már bizonyítéknak volt tekinthető, amelyre vonatkozóan már biztosítani szükséges a bizonyítási rendszer kötöttségének érvényesülését. Megjegyzendő, hogy ennek körében, ha az ügyfél nem csatolta az adott mellékletet, de azt a hatóság a Ket. 36. § (2) bekezdése során köteles beszerezni, ugyanígy megállapítható volt az okirati bizonyíték alkalmazásának kötelező előírása, tehát ebben az esetben is érvényesül a Ket. 86. § (1b) bekezdésében előírt kötött bizonyítási rendszer.

A kötött bizonyítás alkalmazásával kapcsolatban kiemelendő, hogy az ágazati szabályozás módosítása során nem volt szükséges külön, explicite kimondani az ágazati jogszabály szövegében, hogy a nyilvántartásba való bejegyzésre, valamint az onnan való törlésre irányuló eljárás során csak a meghatározott bizonyítási eszközt használható fel, önmagában annak előírása, hogy az ilyen eljárásban valamely okiratot csatolni kell, megalapozza a Ket. 86. § (1b) alkalmazását.

A bizonyítékok előírása tekintetében a felülvizsgálat során szempont volt az is, hogy a nyilvántartás minden adatához „párosítható” legyen annak forrása, például sok esetben elegendő az ügyfél adatszolgáltatása, de egyes adatok kapcsán feltétlenül szükséges mellékletek csatolása is. Ez a szempont azért lényeges, mert akkor biztosítható a hatósági nyilvántartás közhitelessége, akkor alkalmas a közbizalmi funkció betöltésére, ha olyan adatokon alapul, melyek hitelessége, bizonyíthatósága biztosított.

Végezetül megjegyzendő, hogy mivel a Ket. maga határozza meg a saját hatályát, ha egy hatósági nyilvántartás vezetése érinti az ügyfél jogait és kötelezettségeit, az a Ket. 12. § (2)

bekezdés a) pontja alapján külön ágazati jogszabályi rendelkezés hiányában is hatósági ügynek, és így az érintett nyilvántartás a Ket. 86. §-a alapján közhiteles hatósági nyilvántartásnak minősül. Ezt támasztja alá az is, hogy a Ket. 15. § (1) bekezdéséből következően, ha valamely eljárás a jogalany jogát, jogos érdekét érinti, akkor e jogalany a Ket. rendszerében ügyfélnek minősül, az ügyféli minőség pedig feltételez egy hatósági eljárást, csak hatósági eljárási keretben értelmezhető jogintézmény. Mindezekből következően az, hogy a jelen módosítással megvalósított felülvizsgálat során esetlegesen egy adott nyilvántartás nem került az ágazati szabályozás szintjén is kimondva a közhiteles hatósági nyilvántartások körébe, nem jelenti azt, hogy e nyilvántartás ne lenne közhiteles hatósági nyilvántartás, és annak vezetése hatósági ügy, mivel a hatósági eljárási kódexből generálisan következik a közhiteles hatósági nyilvántartásnak e minősége.

A felülvizsgálat teljeskörűségére törekvés ugyanakkor arra tekintettel volt fontos, hogy a Ket. és az ágazati jogszabály ellentéte – a jövőben esetlegesen felmerülő jogértelmezési problémák következtében – jogbizonytalanságot, az állampolgárok közigazgatásba vetett bizalmának csorbulását okozhatja. Összefoglalóan elmondható, hogy a felülvizsgálattal elérni kívánt állapot az volt, hogy a módosítások ne tágítsák ki indokolatlanul a közhiteles hatósági nyilvántartások körét, ugyanakkor e kör feltétlenül tartalmazza a legfontosabb, az ügyfelek jogát, jogos érdekét érintő nyilvántartásokat, ellenkező esetben a jogintézmény diszfunkcionálissá válhatna.

A Kormány**.../2013. (...) Korm. rendelete****egyes kormányrendeleteknek a közhiteles hatósági nyilvántartásokkal kapcsolatos módosításáról**

A Kormány

az utazásszervező és -közvetítő tevékenységről szóló 213/1996. (XII. 23.) Korm. rendelet módosítása tekintetében a kereskedelemről szóló 2005. évi CLXXIV. törvény 12. § (1) bekezdés g) pontjában,

az Állami Népegészségügyi és Tisztiorvosi Szolgálat engedélyével működő Családvédelmi Szolgálat működésének engedélyezéséről szóló 232/2000. (XII. 23.) Korm. rendelet módosítása tekintetében a magzati élet védelméről szóló 1992. évi LXXIX. törvény 16/A. §-(2) bekezdésében,

a családi gazdaságok létrehozásáról, nyilvántartásba vételéről, működtetéséről, valamint kiemelt támogatásukról szóló 326/2001. (XII. 30.) Korm. rendelet módosítása tekintetében a termőföldről szóló 1994. évi LV. törvény 90. § (1) bekezdés g) pontjában,

a betétdíj alkalmazásának szabályairól szóló 209/2005. (X. 5.) Korm. rendelet módosítása tekintetében a hulladékról szóló 2012. évi CLXXXV. törvény 88. § (1) bekezdés 5. pontjában,

az egyes festékek, lakkok és járművek javító fényezésére szolgáló termékek szerves oldószer tartalmának szabályozásáról szóló 25/2006. (II. 3.) Korm. rendelet módosítása tekintetében a kereskedelemről szóló 2005. évi CLXIV. törvény 12. § (1) bekezdés a) pontjában,

a Nemzeti Közlekedési Hatóságról szóló 263/2006. (XII. 20.) Korm. rendelet módosítása tekintetében a víziközlekedésről szóló 2000. évi XLII. törvény 88. § (1) bekezdés a) pontjában,

a védett állatfajok védelmére, tartására, hasznosítására és bemutatására vonatkozó részletes szabályokról szóló 348/2006. (XII. 23.) Korm. rendelet módosítása tekintetében a természet védelméről szóló 1996. évi LIII. törvény 44. § (6) bekezdésében,

a környezeti alapnyilvántartásról szóló 78/2007. (IV. 24.) Korm. rendelet módosítása tekintetében a környezet védelmének általános szabályairól szóló 1995. évi LIII. törvény 110. § (7) bekezdés 18. pontjában,

a környezetkárosodás megelőzésének és elhárításának rendjéről szóló 90/2007. (IV. 26.) Korm. rendelet módosítása tekintetében a környezet védelmének általános szabályairól szóló 1995. évi LIII. törvény 110. § (7) bekezdés 22. pontjában,

a veszélyeztetett vadon élő állat- és növényfajok nemzetközi kereskedelmét szabályozó nemzetközi és európai közösségi jogi aktusok végrehajtásának egyes szabályairól szóló 292/2008. (XII. 10.) Korm. rendelet módosítása tekintetében a Washingtonban, 1973. március 3. napján elfogadott, a veszélyeztetett vadon élő állat- és növényfajok nemzetközi kereskedelméről szóló egyezmény kihirdetéséről szóló 2003. évi XXXII. törvény 3. § (2) bekezdésében, valamint a természet védelméről szóló 1996. évi LIII. törvény 85. § (1) bekezdés 2. pontjában,

a vásárokról, a piacokról, és a bevásárlóközpontokról szóló 55/2009. (III. 13.) Korm. rendelet módosítása tekintetében a kereskedelemről szóló 2005. évi CLXIV. törvény 12. § (1) bekezdés *d)* pontjában,

a mezőgazdasági termékek és az élelmiszerek, valamint a szeszes italok földrajzi árujelzőinek oltalmára irányuló eljárásról és a termékek ellenőrzéséről szóló 158/2009. (VII. 30.) Korm. rendelet módosítása tekintetében a védjegyek és a földrajzi árujelzők oltalmáról szóló 1997. évi XI. törvény 121. § (1) bekezdés *b)* pontjában,

a vasúti közlekedés biztonságával összefüggő munkaköröket betöltő munkavállalókkal szemben támasztott egészségügyi követelményekről és az egészségügyi vizsgálat rendjéről szóló 203/2009. (IX. 18.) Korm. rendelet módosítása tekintetében a vasúti közlekedésről szóló 2005. évi CLXXXIII. törvény 88. § (1) bekezdés *g)* pontjában,

a kereskedelmi tevékenységek végzésének feltételeiről szóló 210/2009. (IX. 29.) Korm. rendelet módosítása tekintetében a kereskedelemről szóló 2005. évi CLXIV. törvény 12. § (1) bekezdés *b)* pontjában,

a szálláshely-szolgáltatási tevékenység folytatásának részletes feltételeiről és a szálláshely-üzemeltetési engedély kiadásának rendjéről szóló 239/2009. (X. 20.) Korm. rendelet módosítása tekintetében a kereskedelemről szóló 2005. évi CLXIV. törvény 12. § (1) bekezdés *f)* pontjában,

a közlekedési területeken végzett szakértői tevékenység folytatásának részletes feltételeiről, valamint a bejelentésre és a nyilvántartás vezetésére vonatkozó részletes eljárási szabályokról szóló 14/2010. (II. 5.) Korm. rendelet módosítása tekintetében a közúti közlekedésről szóló 1988. évi I. törvény 48. § (3) bekezdés *a)* pont 25. alpontjában és a vasúti közlekedésről szóló 2005. évi CLXXXIII. törvény 88. § (1) bekezdés *i)* pontjában,

a repülőtér létesítésének, fejlesztésének és megszüntetésének, valamint a leszállóhely létesítésének és megszüntetésének szabályairól szóló 159/2010. (V. 6.) Korm. rendelet módosítása tekintetében az épített környezet alakításáról és védelméről szóló 1997. évi LXXVIII. törvény 62. § (1) bekezdés 17. pontjában,

a Magyar Kereskedelmi Engedélyezési Hivatalról és a területi mérésügyi és műszaki biztonsági hatóságokról szóló 320/2010. (XII. 27.) Korm. rendelet módosítása tekintetében a távhőszolgáltatásról szóló 2005. évi XVIII. törvény 60. § (1) bekezdés *k*) pontjában,

a fenntartható bioüzemanyag-termelés követelményeiről és igazolásáról szóló 343/2010. (XII. 28.) Korm. rendelet módosítása tekintetében a megújuló energia közlekedési célú felhasználásának előmozdításáról és a közlekedésben felhasznált energia üvegházhatású gázkibocsátásának csökkentéséről szóló 2010. évi CXVII. törvény 13. § (1) bekezdésében,

a szállás időben megosztott használati jogára, a hosszú távra szóló üdülési termékekre vonatkozó szerződésekről, valamint a tartós szálláshasználati szolgáltatási tevékenységről szóló 141/2011. (VII. 21.) Korm. rendelet módosítása tekintetében a kereskedelemről szóló 2005. évi CLXIV. törvény 12. § (1) bekezdés *e*) pontjában

a minősített adatot, az ország alapvető biztonsági, nemzetbiztonsági érdekeit érintő vagy a különleges biztonsági intézkedést igénylő beszerzések sajátos szabályairól szóló 218/2011. (X. 19.) Korm. rendelet módosítása tekintetében a közbeszerzésekről szóló 2011. évi CVIII. törvény 182. § (1) bekezdés 12. pontjában,

kapott felhatalmazás alapján,

a műszaki biztonsági hatóságok műszaki biztonsági tevékenységének és a Magyar Kereskedelmi Engedélyezési Hivatal piacfelügyeleti eljárásának részletes szabályairól szóló 321/2010. (XII. 27.) Korm. rendelet módosítása tekintetében az Alaptörvény 15. cikk (1) bekezdése szerinti eredeti jogalkotói jogkörben,

az Alaptörvény 15. cikk (1) bekezdésében meghatározott feladatkörében eljárva a következőket rendeli el:

1. Az utazásszervező és –közvetítő tevékenységről szóló 213/1996. (XII. 23.) Korm. rendelet módosítása

1. §

Az utazásszervező és -közvetítő tevékenységről szóló 213/1996. (XII. 23.) Korm. rendelet 2. §-a a következő (8) bekezdéssel egészül ki:

„(8) A (7) bekezdés szerinti nyilvántartás – a természetes személyazonosító és a lakcímadatos adatok kivételével – közhiteles hatósági nyilvántartásnak minősül.”

2. Az Állami Népegészségügyi és Tisztiorvosi Szolgálat engedélyével működő Családvédelmi Szolgálat működésének engedélyezéséről szóló 232/2000. (XII. 23.) Korm. rendelet módosítása

2. §

Az Állami Népegészségügyi és Tisztiorvosi Szolgálat engedélyével működő Családvédelmi Szolgálat működésének engedélyezéséről szóló 232/2000. (XII. 23.) Korm. rendelet 7. §-a a következő (1a) bekezdéssel egészül ki:

„(1a) Az (1) bekezdés szerinti nyilvántartás közhiteles hatósági nyilvántartásnak minősül.”

3. A családi gazdaságok létrehozásáról, nyilvántartásba vételéről, működtetéséről, valamint kiemelt támogatásukról szóló 326/2001. (XII. 30.) Korm. rendelet módosítása

3. §

A családi gazdaságok létrehozásáról, nyilvántartásba vételéről, működtetéséről, valamint kiemelt támogatásukról szóló 326/2001. (XII. 30.) Korm. rendelet 2. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„2. § (1) A családi gazdaság nyilvántartásba vételével összefüggő feladatokat a családi gazdaság központja szerint illetékes megyei kormányhivatal földművelésügyi igazgatósága (a továbbiakban: Földművelésügyi Igazgatóság) látja el.

(2) A családi gazdaságok nyilvántartása a következő adatokat tartalmazza:

- a) a családi gazdálkodó természetes személyazonosító adatai, lakcíme, adóazonosító jele, adószáma, legmagasabb iskolai végzettsége és a végzettséget igazoló okirat száma,
- b) a gazdálkodó család tagjainak természetes személyazonosító adatai, lakcíme, illetve rokoni jogviszonya kódja,
- c) a családi gazdaság részét képező termőföldekhez kapcsolódó következő adatoknak a termőföld fekvése szerinti településenként való megjelölése:
 - ca) a termőföld helyrajzi száma,
 - cb) a termőföld művelési ága,
 - cc) a termőföld területe hektárban,
 - cd) a termőföld külterületi vagy belterületi fekvése,
- d) a családi gazdaság részét képező termőföldek összterülete,
- e) az igénylés benyújtásának és a nyilvántartásba vételének időpontja, a nyilvántartásba vételre irányuló eljárás ügyszáma, és
- f) a módosítási kérelem benyújtásának és a nyilvántartásba vételének időpontja, a módosításra irányuló eljárás ügyszáma.

(3) A családi gazdaságok nyilvántartása a (2) bekezdés a) és b) pontjában foglalt természetes személyazonosító és lakcím-azonosító adatok kivételével közhiteles hatósági nyilvántartásnak minősül.”

4. A betétdíj alkalmazásának szabályairól szóló 209/2005. (X. 5.) Korm. rendelet módosítása

4. §

A betétdíj alkalmazásának szabályairól szóló 209/2005. (X. 5.) Korm. rendelet 6/A. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A bejelentést tevő gyártókról a Főfelügyelőség nyilvántartást vezet. A nyilvántartás a 6. §-ban meghatározott adatokat tartalmazza. A nyilvántartás – a természetes személyazonosító adatok kivételével – közhiteles hatósági nyilvántartásnak minősül.”

5. Az egyes festékek, lakkok és járművek javító fényezésére szolgáló termékek szerves oldószer tartalmának szabályozásáról szóló 25/2006. (II. 3.) Korm. rendelet módosítása

5. §

Az egyes festékek, lakkok és járművek javító fényezésére szolgáló termékek szerves oldószer tartalmának szabályozásáról szóló 25/2006. (II. 3.) Korm. rendelet 3. §-a a következő (2a) bekezdéssel egészül ki:

„(2a) A (2) bekezdés szerinti nyilvántartás – a természetes személyazonosító adatok kivételével – közhiteles hatósági nyilvántartásnak minősül.”

6. A Nemzeti Közlekedési Hatóságról szóló 263/2006. (XII. 20.) Korm. rendelet módosítása

6. §

(1) A Nemzeti Közlekedési Hatóságról szóló 263/2006. (XII. 20.) Korm. rendelet 7. §-a a következő (2a) bekezdéssel egészül ki:

„(2a) Az Útügyi, Vasúti és Hajózási Hivatal a (2) bekezdés 12.; 14.; 19-20. pontjában foglalt feladataival összefüggésben nyilvántartást vezet, mely nyilvántartás közhiteles hatósági nyilvántartásnak minősülnek.”

(2) A Nemzeti Közlekedési Hatóságról szóló 263/2006. (XII. 20.) Korm. rendelet 7. §-a a következő (3a) bekezdéssel egészül ki:

„(3a) A (3) bekezdés *d)* pontja szerinti nyilvántartás közhiteles hatósági nyilvántartásnak minősül.”

7. A védett állatfajok védelmére, tartására, hasznosítására és bemutatására vonatkozó részletes szabályokról szóló 348/2006. (XII. 23.) Korm. rendelet módosítása

7. §

A védett állatfajok védelmére, tartására, hasznosítására és bemutatására vonatkozó részletes szabályokról szóló 348/2006. (XII. 23.) Korm. rendelet 21. §-a a következő (1a) bekezdéssel egészül ki:

„(1a) Az (1) bekezdés szerinti nyilvántartás – a természetes személyazonosító adatok kivételével – közhiteles hatósági nyilvántartásnak minősül.”

8. A környezeti alapnyilvántartásról szóló 78/2007. (IV. 24.) Korm. rendelet módosítása

8. §

A környezeti alapnyilvántartásról szóló 78/2007. (IV. 24.) Korm. rendelet 2. §-a a következő (1a) bekezdéssel egészül ki:

„(1a) A környezeti alapnyilvántartás közhiteles hatósági nyilvántartásnak minősül.”

9. A környezetkárosodás megelőzésének és elhárításának rendjéről szóló 90/2007. (IV. 26.) Korm. rendelet módosítása

9. §

A környezetkárosodás megelőzésének és elhárításának rendjéről szóló 90/2007. (IV. 26.) Korm. rendelet 12. §-a a következő (3a) bekezdéssel egészül ki:

„(3a) A (3) bekezdés szerinti nyilvántartás – a természetes személyazonosító adatok kivételével – közhiteles hatósági nyilvántartásnak minősül.”

10. A Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatalról szóló 256/2007. (X. 4.) Korm. rendelet módosítása

10. §

A Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatalról szóló 256/2007. (X. 4.) Korm. rendelet 7. §-a a következő (3) bekezdéssel egészül ki:

„(3) A (2) bekezdés a) pontjában foglalt nyilvántartás – a természetes személyazonosító adatok, valamint a lakcím-azonosító adatok kivételével – közhiteles hatósági nyilvántartásnak minősül.”

11. A veszélyeztetett vadon élő állat- és növényfajok nemzetközi kereskedelmét szabályozó nemzetközi és európai közösségi jogi aktusok végrehajtásának egyes szabályairól szóló 292/2008. (XII. 10.) Korm. rendelet módosítása

11. §

A veszélyeztetett vadon élő állat- és növényfajok nemzetközi kereskedelmét szabályozó nemzetközi és európai közösségi jogi aktusok végrehajtásának egyes szabályairól szóló 292/2008. (XII. 10.) Korm. rendelet 3. § (2) bekezdésében a „nyilvántartást” szövegrész helyébe a „közhiteles hatósági nyilvántartást” szöveg lép.

12. A vásárokról, a piacokról, és a bevásárlóközpontokról szóló 55/2009. (III. 13.) Korm. rendelet módosítása

12. §

(1) A vásárokról, a piacokról, és a bevásárlóközpontokról szóló 55/2009. (III. 13.) Korm. rendelet 4. §-a a következő (5a) bekezdéssel egészül ki:

„(5a) A jegyző által vezetett, (5) bekezdés szerinti nyilvántartás a (6) bekezdés *a)-g)* és *i)-l)* pontjában meghatározott adatok tekintetében – a természetes személyazonosító adatokat kivéve – közhiteles hatósági nyilvántartásnak minősül.”

(2) A vásárokról, a piacokról, és a bevásárlóközpontokról szóló 55/2009. (III. 13.) Korm. rendelet 4/A. §-a a következő (2a) bekezdéssel egészül ki:

„(2a) A jegyző által vezetett, (2) bekezdés szerinti nyilvántartás a (3) bekezdés *a)-c)* és *e)* pontjában meghatározott adatok tekintetében – a természetes személyazonosító adatok kivételével – közhiteles hatósági nyilvántartásnak minősül.”

(3) A vásárokról, a piacokról, és a bevásárlóközpontokról szóló 55/2009. (III. 13.) Korm. rendelet 4/B. §-a a következő (3a) bekezdéssel egészül ki:

„(3a) A jegyző által vezetett, (3) bekezdés szerinti nyilvántartás a (2) bekezdés *b)* és *e)-f)* pontjában meghatározott adatok tekintetében közhiteles hatósági nyilvántartásnak minősül.”

13. A mezőgazdasági termékek és az élelmiszerek, valamint a szeszes italok földrajzi árujelzőinek oltalmára irányuló eljárásról és a termékek ellenőrzéséről szóló 158/2009. (VII. 30.) Korm. rendelet módosítása

13. §

Hatályát veszti a mezőgazdasági termékek és az élelmiszerek, valamint a szeszes italok földrajzi árujelzőinek oltalmára irányuló eljárásról és a termékek ellenőrzéséről szóló 158/2009. (VII. 30.) Korm. rendelet 14. § (4) bekezdése.

14. A vasúti közlekedés biztonságával összefüggő munkaköröket betöltő munkavállalókkal szemben támasztott egészségügyi követelményekről és az egészségügyi vizsgálat rendjéről szóló 203/2009. (IX. 18.) Korm. rendelet módosítása

14. §

A vasúti közlekedés biztonságával összefüggő munkaköröket betöltő munkavállalókkal szemben támasztott egészségügyi követelményekről és az egészségügyi vizsgálat rendjéről szóló 203/2009. (IX. 18.) Korm. rendelet 23. §-a a következő (3) bekezdéssel egészül ki.

„(3) A nyilvántartás az (1) bekezdés *b)-e)* pontja szerinti adatok tekintetében közhiteles hatósági nyilvántartásnak minősül.”

15. A kereskedelmi tevékenységek végzésének feltételeiről szóló 210/2009. (IX. 29.) Korm. rendelet módosítása

15. §

(1) A kereskedelmi tevékenységek végzésének feltételeiről szóló 210/2009. (IX. 29.) Korm. rendelet 6. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A kereskedő a Kertv. 3. § (1) bekezdése szerinti bejelentésének az 1. melléklet A) pontjában meghatározott adatokat kell tartalmaznia. A bejelentésről a jegyző a 2. melléklet A) pontjában meghatározott adattartalommal nyilvántartást vezet. A nyilvántartás a 2. melléklet A) pontjában meghatározott adatok tekintetében – a természetes személyazonosító, valamint a lakcím-azonosító adatok kivételével – közhiteles hatósági nyilvántartásnak minősül. A jegyző által vezetett nyilvántartás nyilvános, a jegyző a nyilvántartást az önkormányzat honlapján közzéteszi.”

(2) A kereskedelmi tevékenységek végzésének feltételeiről szóló 210/2009. (IX. 29.) Korm. rendelet 9. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A jegyző a működési engedély megadásával egyidejűleg az üzletet a 2. melléklet B) pontja szerint vezetett nyilvántartásba veszi és a 4. melléklet szerinti igazolást ad ki. A jegyző által vezetett nyilvántartás a 2. melléklet B) pontjában meghatározott adatok tekintetében – a természetes személyazonosító adatok kivételével – közhiteles hatósági nyilvántartásnak minősül. A jegyző által vezetett nyilvántartás nyilvános, a jegyző a nyilvántartást az önkormányzat honlapján közzéteszi.”

16. A szálláshely-szolgáltatási tevékenység folytatásának részletes feltételeiről és a szálláshely-üzemeltetési engedély kiadásának rendjéről szóló 239/2009. (X. 20.) Korm. rendelet módosítása

16. §

A szálláshely-szolgáltatási tevékenység folytatásának részletes feltételeiről és a szálláshely-üzemeltetési engedély kiadásának rendjéről szóló 239/2009. (X. 20.) Korm. rendelet 12. §-a a következő (3) bekezdéssel egészül ki:

„(3) Az (1) bekezdés szerinti, szálláshely-üzemeltetési engedéllyel rendelkezők nyilvántartása az (1) bekezdésben meghatározott adatok tekintetében közhiteles hatósági nyilvántartásnak minősül.”

17. A közlekedési területeken végzett szakértői tevékenység folytatásának részletes feltételeiről, valamint a bejelentésre és a nyilvántartás vezetésére vonatkozó részletes eljárási szabályokról szóló 14/2010. (II. 5.) Korm. rendelet módosítása

17. §

(1) A közlekedési területeken végzett szakértői tevékenység folytatásának részletes feltételeiről, valamint a bejelentésre és a nyilvántartás vezetésére vonatkozó részletes eljárási szabályokról szóló 14/2010. (II. 5.) Korm. rendelet 7. §-a a következő (1a) bekezdéssel egészül ki:

„(1a) Az (1) bekezdés szerinti nyilvántartás – a természetes személyazonosító adatok kivételével – közhiteles hatósági nyilvántartásnak minősül.”

(2) A közlekedési területeken végzett szakértői tevékenység folytatásának részletes feltételeiről, valamint a bejelentésre és a nyilvántartás vezetésére vonatkozó részletes eljárási szabályokról szóló 14/2010. (II. 5.) Korm. rendelet 7. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A szakértő tevékenységet folytató személyekről vezetett nyilvántartás az (1) bekezdés a)-c) és e) pontja szerinti adatok tekintetében közhiteles hatósági nyilvántartásnak minősül,

melyet a Nemzeti Közlekedési Hatóság az interneten bárki számára ingyenesen és korlátozásmentesen megismerhető módon közzétesz.”

18. A repülőtér létesítésének, fejlesztésének és megszüntetésének, valamint a leszállóhely létesítésének és megszüntetésének szabályairól szóló 159/2010. (V. 6.) Korm. rendelet módosítása

A repülőtér létesítésének, fejlesztésének és megszüntetésének, valamint a leszállóhely létesítésének és megszüntetésének szabályairól szóló 159/2010. (V. 6.) Korm. rendelet 30. §-a helyébe a következő rendelkező lép:

„30. § A légiközlekedési hatóság a bejelentésben foglaltakat közhiteles hatósági nyilvántartásba veszi és a tevékenység folytatásának vagy megvalósításának jogszerűségét a repülőtér üzemben tartási engedélyéről szóló miniszteri rendelet szerinti repülőtérszemle keretében ellenőrzi.”

19. A Magyar Kereskedelmi Engedélyezési Hivatalról és a területi mérésügyi és műszaki biztonsági hatóságokról szóló 320/2010. (XII. 27.) Korm. rendelet módosítása

18. §

A Magyar Kereskedelmi Engedélyezési Hivatalról és a területi mérésügyi és műszaki biztonsági hatóságokról szóló 320/2010. (XII. 27.) Korm. rendelet 12. §-a a következő (3a) bekezdéssel egészül ki:

„(3a) A (3) bekezdés *a)-b)* pontjában foglalt nyilvántartás – a természetes személyazonosító és a laccím-azonosító adatok kivételével – közhiteles hatósági nyilvántartásnak minősül.”

20. A műszaki biztonsági hatóságok műszaki biztonsági tevékenységének és a Magyar Kereskedelmi Engedélyezési Hivatal piacfelügyeleti eljárásának részletes szabályairól szóló 321/2010. (XII. 27.) Korm. rendelet módosítása

19. §

(1) A műszaki biztonsági hatóságok műszaki biztonsági tevékenységének és a Magyar Kereskedelmi Engedélyezési Hivatal piacfelügyeleti eljárásának részletes szabályairól szóló 321/2010. (XII. 27.) Korm. rendelet 4. § (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) A műszaki biztonsági hatóság a tanúsító szervezetet közhiteles hatósági nyilvántartásba veszi. A műszaki biztonsági hatóság a nyilvántartásba vett tanúsító szervezetek jegyzékét a műszaki biztonsági hatóság elektronikus tájékoztató oldalán félévenként közzéteszi. A műszaki biztonsági hatóság a tanúsító szervezet megnevezésén, székhelyének címén, a kijelölési okirat számán, valamint a nyilvántartásba vételének időpontján és időbeli hatályán

kívül csak olyan adatokat tehet közzé, amelyek közzétételéhez a szervezet előzetesen hozzájárult.”

(2) A műszaki biztonsági hatóságok műszaki biztonsági tevékenységének és a Magyar Kereskedelmi Engedélyezési Hivatal piacfelügyeleti eljárásának részletes szabályairól szóló 321/2010. (XII. 27.) Korm. rendelet 4/A. § (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) A műszaki biztonsági hatóság a tanúsító szervezetet közhiteles hatósági nyilvántartásba veszi. A műszaki biztonsági hatóság a nyilvántartásba vett tanúsító szervezetek jegyzékét a műszaki biztonsági hatóság elektronikus tájékoztató oldalán félévenként közzéteszi. A műszaki biztonsági hatóság a tanúsító szervezet megnevezésén, székhelyének címén, a kijelölési okirat számán, valamint a nyilvántartásba vételének időpontján és időbeli hatályán kívül csak olyan adatokat tehet közzé, amelyek közzétételéhez a szervezet előzetesen hozzájárult.”

(3) A műszaki biztonsági hatóságok műszaki biztonsági tevékenységének és a Magyar Kereskedelmi Engedélyezési Hivatal piacfelügyeleti eljárásának részletes szabályairól szóló 321/2010. (XII. 27.) Korm. rendelet 4/B. § (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) A műszaki biztonsági hatóság a tanúsító szervezetet közhiteles hatósági nyilvántartásba veszi. A műszaki biztonsági hatóság a nyilvántartásba vett tanúsító szervezetek jegyzékét a műszaki biztonsági hatóság elektronikus tájékoztató oldalán félévenként közzéteszi. A műszaki biztonsági hatóság a tanúsító szervezet megnevezésén, székhelyének címén, a kijelölési okirat számán, valamint a nyilvántartásba vételének időpontján és időbeli hatályán kívül csak olyan adatokat tehet közzé, amelyek közzétételéhez a szervezet előzetesen hozzájárult.”

21. A fenntartható bioüzemanyag-termelés követelményeiről és igazolásáról szóló 343/2010. (XII. 28.) Korm. rendelet módosítása

20. §

A fenntartható bioüzemanyag-termelés követelményeiről és igazolásáról szóló 343/2010. (XII. 28.) Korm. rendelet 8. §-a a következő (1a) bekezdéssel egészül ki:

„(1a) Az (1) bekezdés szerinti nyilvántartás – a (3) bekezdés 1. és 2. pontjában, valamint a (9) bekezdés b) pontjában foglalt természetes személyazonosító és lakcím-azonosító adatok kivételével – közhiteles hatósági nyilvántartásnak minősül. A nyilvántartás tartalmazza a (3) és a (9) bekezdésben foglalt adatokat.”

22. A szállás időben megosztott használati jogára, a hosszú távra szóló üdülési termékekre vonatkozó szerződésekről, valamint a tartós szálláshasználati szolgáltatási tevékenységről szóló 141/2011. (VII. 21.) Korm. rendelet módosítása

21. §

A szállás időben megosztott használati jogára, a hosszú távra szóló üdülési termékekre vonatkozó szerződésekről, valamint a tartós szálláshasználati szolgáltatási tevékenységről szóló 141/2011. (VII. 21.) Korm. rendelet 29. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A Magyar Kereskedelmi Engedélyezési Hivatal (a továbbiakban: Hivatal) által a tartós szálláshasználati szolgáltatást nyújtókról vezetett nyilvántartás (a továbbiakban: nyilvántartás) a szolgáltatási tevékenység megkezdésének és folytatásának általános szabályairól szóló törvényben meghatározott adatokon túl tartalmazza az (1) bekezdés *a*)-*c*) és *e*)-*g*) pontjában meghatározott adatokat. A nyilvántartás az (1) bekezdés *a*), *c*) és *e*)-*g*) pontjában meghatározott adatok tekintetében közhiteles hatósági nyilvántartásnak minősül.”

23. A minősített adatot, az ország alapvető biztonsági, nemzetbiztonsági érdekeit érintő vagy a különleges biztonsági intézkedést igénylő beszerzések sajátos szabályairól szóló 218/2011. (X. 19.) Korm. rendelet módosítása

A minősített adatot, az ország alapvető biztonsági, nemzetbiztonsági érdekeit érintő vagy a különleges biztonsági intézkedést igénylő beszerzések sajátos szabályairól szóló 218/2011. (X. 19.) Korm. rendelet 15. §-a a következő (1a) bekezdéssel egészül ki:

„(1a) Az (1) bekezdésben meghatározott nyilvántartás az (1) bekezdés *c*) és *d*) pontjaiban foglalt adatok tekintetében közhiteles hatósági nyilvántartásnak minősül.”

24. Záró rendelkezések

22. §

Ez a rendelet 2013. július 1-jén lép hatályba.

R É S Z L E T E S E L Ő T E R J E S Z T É S

A közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény 2011. évi felülvizsgálatával kapcsolatos feladatokról szóló 1156/2011. (V. 20.) Korm. határozatban (a továbbiakban: Korm.hat) foglalt feladatnak megfelelően a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvényt (a továbbiakban: Ket.) módosította a fővárosi és megyei kormányhivatalok működésével összefüggő törvények, valamint a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény és egyes kapcsolódó törvények módosításáról szóló 2012. évi CCX. törvény (a továbbiakban: Módtv.) A Módtv. 2013. július 1-jével hatályba lépő módosításai alapján a Ket. hatósági nyilvántartásokra vonatkozó szabályozása a közhiteles hatósági nyilvántartásokra szűkül le. A hatóságok által 2013. július 1-jét követően kezelt egyéb nyilvántartások nem minősülnek majd hatósági nyilvántartásnak, vezetésük nem minősül hatósági ügynek.

Az előterjesztésben foglalt módosítások célja a Ket. hatálya alá tartozó, hatósági ügynek minősülő hatósági nyilvántartás-vezetés (nyilvántartásba való bejegyzés és az abból való törlés) elhatárolása a hatóság által megvalósított egyéb nyilvántartás-vezetési cselekményektől. A Ket. szerinti hatósági nyilvántartások közhiteles hatósági nyilvántartásokra való szűkítésével megvalósulhat az a célkitűzés, mely szerint egyértelmű helyzetet szükséges teremteni abban a tekintetben, hogy a Ket. korábbi, túl tágan bizonyuló „hatósági nyilvántartás” kategóriájából

- a) melyek azok az ágazati jogszabályokban megjelenő nyilvántartások, amelyekkel kapcsolatban értelmezhető a Ket. szabályozási rendszere, így például az ügyfél kategória (tehát a nyilvántartás-vezetés a jogalany jogát, jogos érdekét – akár közvetetten is, de – érinti), továbbá az a szabály, hogy a nyilvántartásba való bejegyzés, valamint az abból való törlés hatósági határozatnak minősül; indokolt-e jogorvoslatot biztosítani, stb.;
- b) és melyek azok, amelyek tekintetében a jövőben nem indokolt a Ket. szabályainak alkalmazása, ilyenek például a kizárólag a hatóság saját céljára (például ellenőrzési célból vezetett) nyilvántartások.

A módosítások indokaként tehát egyrészt a Korm.hat. 3. pontjában megfogalmazott feladat teljesítése szolgált. Emellett a hatósági nyilvántartásra vonatkozó joganyag felülvizsgálatát az is szükségessé tette, hogy a hatóságok működése, a jogalkalmazói gyakorlat során többször problémát okozott, hogy a Ket. „hatósági nyilvántartás” kategóriája túl tág volt, sok esetben bizonytalanságot is okozva az egyes jogalkalmazók, illetve ügyfelek számára azzal, hogy egy adott, hatóság által vezetett nyilvántartás, adatbázis ténylegesen a Ket. szerinti hatósági nyilvántartásnak tekinthető-e. A nyilvántartások körében ugyanis a Ket. értelmezése alapján tulajdonképpen bármely nyilvántartás hatósági nyilvántartás lehetett, amelyet valamely hatóság bármilyen szintű jogszabály alapján vezet. (Sokszor akár csak egy füzetben vagy egy egyszerű Excel táblázatban.) Voltak és vannak olyan esetek továbbá, amikor a jogszabály a

nyilvántartás konkrét adattartalmát sem rögzíti, illetve nem teljeskörűen rögzíti, csak azt írja elő, hogy valamely hatóság egy adott körülményről nyilvántartást vezet.

A felülvizsgálat a hatósági nyilvántartás-vezetésre irányuló ágazati joganyag teljességét érintette. Ennek során azonosításra kerültek azon nyilvántartások melyekkel kapcsolatban indokolt a Ket. hatálya alá tartozás megállapítása, azaz a nyilvántartás közhiteles hatósági nyilvántartásként való szabályozása; és azok is, melyek közhiteles hatósági nyilvántartások körébe való besorolása nem indokolt. Megjegyzendő, hogy egyes hatósági nyilvántartások szabályozásával kapcsolatban arra tekintettel nem merült fel szabályozási igény, hogy a hatályos rendelkezések eleve tartalmazzák a közhitelesség kimondását.

A kodifikációs munka elvégzését a törvény-módosítások és a kormányrendelet-módosítások szükségessége esetén főszabály szerint a KIM végzi a kodifikációt, ugyanakkor amennyiben a törvény vagy a kormányrendelet módosításával párhuzamosan a nyilvántartásról rendelkező miniszteri rendelet módosítása is szükségesnek mutatkozik, a feladatkörrel rendelkező tárca felelőssége a jogalkotási feladat elvégzése valamennyi érintett jogforrási szint tekintetében. Ennek megfelelően az előterjesztés által érintett jogszabályokon kívül a közhiteles hatósági nyilvántartások rendszerének megteremtése érdekében további jogszabályokat érintően is várhatóak módosítások – szintén 2013. július 1-jei hatálybalépéssel.

A fenti, közhiteles hatósági nyilvántartások, és egyéb, tényleges cselekményként a hatóság által vezetett nyilvántartások elhatárolása, az ágazati joganyag erre tekintettel végrehajtott felülvizsgálata során a következő szempontrendszer került alkalmazásra.

A Ket. hatálya a (közhiteles) hatósági nyilvántartások tekintetében a következőképp alakul 2013. július 1-jét követően. A Ket. 82. § (1) bekezdését, mely kimondja, hogy a hatósági nyilvántartással kapcsolatos eljárásokban e törvényt akkor kell alkalmazni, ha jogszabály eltérően nem rendelkezik, továbbra is alkalmazni kell. Ugyanakkor a Ket. új 86. § (1c) bekezdése e szabály alól két kivételt határoz meg: ágazati jogszabály nem térhet el, azaz a Ket. kógens a közhitelesség definíciója tekintetében [86. § (1a) bekezdés], valamint abban a tekintetben, hogy kötött bizonyítást a hatósági nyilvántartásba való bejegyzéssel, továbbá az onnan való törléssel kapcsolatban csak törvényben vagy kormányrendeletben lehet kimondani. Mindezekből következően például a Ket. 86. § (1) bekezdésétől, mely arról rendelkezik, hogy a közhiteles adatkört törvény határozza meg, több esetben a módosítást követően is eltérnek majd az ágazati jogszabályok.

Azonban ez az eltérési lehetőség nem alkalmazható indokolatlanul: a Ket. törvényi szint alkalmazására vonatkozó szabálya garanciális, közbizalmi elemet hordoz, így minden esetben megvizsgálásra került a törvényi szinten szabályozás lehetősége, eltérés abban az esetben volt megengedhető, ha a közhitelesség minősítés törvényben semmiképp sem megoldható.

Ez azt is jelenti, hogy lehetőleg a közhitelesnek minősülő adatkört azonos jogforrási szinten, azonos jogszabályban indokolt szabályozni. Ebből következően a közhitelesként minősítendő adatkör azonosítását követően olyan módosítások elvégzése volt indokolt, mely biztosította az egy jogszabályban (lehetőleg törvényben) való elhelyezést.

A nem közhiteles adatkör természetesen akár miniszteri rendeletben is szabályozható maradt a felülvizsgálatot követően is, például a gyógyszerárak nyitva tartását a jogalkotó nem tartotta szükségesnek törvényi szintre emelni. Ezzel kapcsolatban elmondható, hogy egy nyilvántartás adatköre a felülvizsgálat szempontjából három csoportba volt besorolható: adatkapcsolatot biztosító adatok (ilyen például a név, lakcím); egyéb kapcsolódó adatok (ilyen például egy nyitva tartás), és végül a nyilvántartás fő tárgyköre. Ez utóbbi adatkör esetén volt megállapítható a közhitelesség kimondásának indokoltsága.

A módosítások körének meghatározása folyamatában a, megfelelő jogforrási szint megválasztása során a jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény 5. § (3) bekezdésére is tekintettel kellett lenni, mely kimondja, hogy olyan tárgykör szabályozására, amit a felhatalmazást adó jogszabály nem szabályoz, nem lehet felhatalmazást adni. Ebből következően elkerülendőnek minősült az a szabályozási megoldás, hogy egy közhiteles hatósági nyilvántartás nevesítése, magának a közhitelességnek a kimondása csak alacsonyabb szinten jelenik meg (például mintegy „mellékesen” hozzáfűzve a kapcsolódó szabályokhoz).

Ilyen szabályozás identifikálása esetén két kimenet következhetett: ha a felülvizsgálat alapján megállapítható volt, hogy e kizárólag alacsonyabb szintű szabályban említett nyilvántartások nem minősülnek közhiteles nyilvántartásnak, nem volt szükséges a vonatkozó szabályozás módosítása. Ugyanakkor ha közhiteles hatósági nyilvántartásként került azonosításra egy ilyen nyilvántartás, szükségessé vált az alkalmazott jogforrási szintek hozzáigazítása a hatósági nyilvántartások új rendszeréhez.

E szabálytól való eltérés például olyan esetekben volt elfogadható, amely esetekben a szabályozási modell eleve azon alapszik, hogy a törvény csak az alapvető szabályokat határozza meg, és a jogalkotás előre bekalkulált eleme ennek kitöltése, kiegészítése alacsonyabb szintű jogszabályokkal. Erre példa a mezőgazdasági, agrár-vidékfejlesztési, valamint halászati támogatásokhoz és egyéb intézkedésekhez kapcsolódó eljárás egyes kérdéseiről szóló 2007. évi XVII. törvény, melynek felhatalmazása alapján „folyamatosan” születnek újabb és újabb VM rendeletek az új támogatási formákra tekintettel, és e nyilvántartások közös közhiteles adatköre csak részlegesen határozható meg törvényi szinten. További példa a szolgáltatási tevékenység megkezdésének és folytatásának általános szabályairól szóló 2009. évi LXXVI. törvény (a továbbiakban: Szolgtv.) rendszere: a Szolgtv. ugyanis keretjelleggel rendelkezik a bejelentéshez, valamint az engedélyhez kötött tevékenység-nyújtáshoz kötődő kötelező nyilvántartásba vételről, valamint meghatározza e nyilvántartások alapvető adattartalmát is.

További fontos szempont volt a felülvizsgálat során a Ket. 86. § (1a) bekezdésében foglalt közhitelesség definíciójának, mibenlétének értelmezésével kapcsolatban a „senki sem hivatkozhat arra” kitétel kibontása. Megállapítható, hogy e szabály nem feltétlenül jelenti azt, hogy a közhiteles nyilvántartás mindenki számára nyilvános, és ahhoz bárki hozzáférhet. A „senki” ebben az esetben arra utal, hogy senki olyan, akire az adott ágazati eljárási szabályok vonatkoznak, aki az adott ügyben, eljárásban ügyfél lehet, akinek jogai vagy kötelezettségei szempontjából releváns lehet az adat megismerése (tehát például aki az adatot vagy adatigénylés útján, vagy a nyilvántartásba való külön hatósági közreműködést nem igénylő

betekintéssel ismeri meg – utóbbira példa az interneten közzétett nyilvántartás). Így e szabály egy olyan elvi nyilvánosságról rendelkezik, mely ágazat-, illetve eljárás-specifikus.

A közhitelesség mérlegelésénél a hatósági eljárási jelleg mellett annak figyelembevétele is indokoltá vált, hogy az adott nyilvántartás rendelkezik-e közbizalmi funkcióval: az abban foglaltakra a jogalanyok alapozhatják-e a jogi beszámítás alá eső cselekményeiket, azaz származhat-e az ügyfeleknek, egyéb érintetteknek joguk, kötelezettségük a nyilvántartásból megismert adatok alapján. Amennyiben igen, a Ket. 15. § (1) bekezdése alapján e jogalanyok ügyfélnek minősülnek, a nyilvántartás vezetése pedig Ket. szerinti hatósági eljárásnak, így ezen esetekben szükséges volt a kodifikációs munka elvégzése. Ugyanakkor hangsúlyozandó, hogy például önmagában az, hogy egy nyilvántartás közzétételre kerül az interneten, még nem alapozta meg minden esetben a közhiteles hatósági nyilvántartási jelleget.

A felülvizsgálat során további, a Ket. szabályanyagából levezethető támpont volt, hogy a közhiteles hatósági nyilvántartások új rendszere szorosan összefügg a hatósági bizonyítvány intézményével is. A Ket. 83. § (4) bekezdése kimondja, hogy a hatósági bizonyítvány tartalmát – az ellenkező bizonyításáig – mindenki köteles elfogadni. Így ha valaki egy hatóság által kezelt adatról kér hatóság általi eseti igazolást, vagyis hatósági bizonyítványt [Ket. 83. § (1) bekezdés)], az alkalmas lesz a benne foglaltak közhiteles – az ellenkező bizonyításáig elfogadandó – tanúsítására, márpedig ilyen adatot a hatóság csak olyan forrásból szolgáltatathat, ami szintén közhiteles, és ellenkező bizonyításig elfogadandó. Hangsúlyozandó, hogy természetesen nem volt szükséges minden esetben jogszabályi szinten nyilvántartást generálni az összes olyan adat tekintetében, melyek igazolását kérheti az ügyfél, például egy egyedi ügyszökhöz kapcsolódóan is lehetséges hatósági bizonyítvány kiadását kérni. Ugyanakkor általános elhatárolási szabályként megállapítható volt, hogy ha egy hatóság által jogszabály alapján vezetett nyilvántartásból kéri az adat igazolását az ügyfél, akkor e nyilvántartás szükségszerűen hatósági nyilvántartásnak minősül (nem csak a közhitelesség ténye miatt, hanem az ügyfél jogának, jogos érdekének érintettségére tekintettel is, hiszen az ügyfél nyilvánvalóan olyan adatok igazolását kéri, melyekre alapítva, azokat felhasználva jogot szerezhet, kötelezettséget teljesíthet).

Fontos szempont volt továbbá, hogy nem a nyilvántartás konstitutív vagy deklaratív jellege alapján határozható el, hogy egy nyilvántartás közhiteles hatósági nyilvántartásnak minősül-e, vagy sem, hanem az alapján, hogy a jogalanyok jogi értelemben fel tudják-e használni a nyilvántartást, az abban nyilvántartott adatokat jogaik érvényesítésére – akár közvetetten is egy, az adott nyilvántartástól független (például adott esetben más ágazat hatálya alá tartozó) eljárásban. Megjegyzendő továbbá, hogy a jog, jogos érdek érvényesítésének, érvényesíthetőségének fontos eleme a közbizalom: ha egy adat egy jogalany jogát, jogos érdekét érinti, akkor például egy hatósági eljárás során is jelentősége lehet, hogy egy belföldi jogsegély során miből honnan származik a szolgáltatott adat.

Ugyanakkor az elhatárolás másik oldalaként az volt megállapítható, hogy amennyiben egy nyilvántartás vezetése kizárólag a hatóság saját céljait, saját feladatellátását, például ellenőrzési tevékenységét szolgálja, akkor az semmiképp sem tekinthető közhiteles hatósági nyilvántartásnak, mivel annak nem az a célja, hogy az ügyfél számára biztosítson adatforrást.

Ilyennek minősül például egy olyan nyilvántartás, melyben a hatóság az elvégzett ellenőrzéseket vezeti.

Figyelemmel volt a felülvizsgálat arra a speciális kérdésre is, hogy ha az adott nyilvántartási rendszer úgy épül fel, hogy generális háttérként tartalmaz egy központi nyilvántartást, melynek több rész-nyilvántartása van, akkor indokolt-e kimondani a központi nyilvántartásra általánosságban a közhitelességet, vagy csak az egyes rész-nyilvántartások tekintetében mondható ki.

Hangsúlyozandó, hogy a Ket. 2013. július 1-jétől hatályos szabályozásának megfelelően a közhitelesség kimondható a nyilvántartás egészére, illetve annak meghatározott részére, bizonyos adatokra is. A közhitelességnek az adatkör meghatározott részére való kimondása arra tekintettel válhatott indokoltá, hogy elkerülhető legyen a több közhiteles nyilvántartásban párhuzamosan ugyanazon adat tekintetében fennálló közhitelesség, és ebből következően az esetleges kollízió. Erre tekintettel minden ágazat vonatkozásában megkezdődött annak áttekintése, hogy melyek azok az „alapnyilvántartások”, melyek jellegüknél, tárgykörükénél fogva egy adott adattípus tekintetében alapvető viszonyítási pontnak minősülnek. Például a természetes személy neve, születési helye és ideje tekintetében elsődleges az anyakönyv, lakcíme tekintetében pedig elsődlegesen a személyi adat- és lakcímnnyilvántartást indokolt „elsődlegesen” közhitelesnek tekinteni (és nem például bármely olyan, a Szolgtv. alapján vezetett nyilvántartást, mely a tevékenység végzésére engedéllyel rendelkező nevét tartalmazza). Az ilyen „origo” nyilvántartások tehát egyes adatok tekintetében elsődlegesen adnak hozzá a közhiteles adatkörhöz; ezek közhitelességének másodlagos, párhuzamos kimondása más nyilvántartások szabályozása során egyrészt indokolatlan, másrészt éppen a Ket. 86. § (1a) bekezdésében foglalt, a bizonyítás és a joggyakorlás megkönnyítését célzó törvényi vélelem alkalmazhatóságát rontja le.

Amennyiben a jogalkalmazás során a jövőben előáll a kollízió, tehát egy adat vonatkozásában eltérés fordul elő más, az adott adatot szintén közhitelesen tanúsító másik nyilvántartással, a Ket. 86. § (1a) bekezdésében foglalt „ellenkező bizonyításig” fordulat jelent megoldást a problémára: ellenbizonyításnak van helye minden esetben, tehát gyakorlati probléma nem fog felmerülni. Fontos azonban hangsúlyozni, hogy hosszabb távon célszerű arra törekedni, hogy elkerülhetőek legyenek a szükségtelenül párhuzamos adattartalmak, vagy amennyiben ilyen párhuzamosság megmarad, akkor tisztázni kell, mely nyilvántartás tekinthető az adott adat vonatkozásában közhitelesnek (pl. a lakcím a személyiadat- és lakcímnnyilvántartásban és az ingatlan-nyilvántartásban is megjelenik). Megjegyzendő, hogy ezen áttekintés túlmutat a jelen módosítás által elvégzett jogrendszeri felülvizsgálaton, a jövőben elérni kívánt, ebből a szempontból ideálisnak tekinthető állapot elérésére törekvés a jövőben folyamatos célkitűzés a hatósági nyilvántartások szabályanyagának fejlesztésével kapcsolatban.

A felülvizsgálat része volt továbbá annak megvizsgálása, hogy a Ket. új 86. § (1b) bekezdésében biztosított, a kötött bizonyítás ágazati kimondására lehetőséget adó szabály kitöltése indokolt-e az adott eljárás vonatkozásában.

Ezzel kapcsolatban egyrészt fontos megjegyezni, hogy amennyiben a nyilvántartásba-vétel egy bejelentőlap vagy egy formanyomtatvány kitöltésével, vagy egyébként adatközléssel kérelmezhető, akkor önmagában a – kérelemnek minősülő – kitöltött formanyomtatvány, bejelentőlap, vagy más egyéb, az ügyfél által megadott adatokat tartalmazó dokumentum nem alapozza meg azt a tényt, hogy a nyilvántartásba való bejegyzés okirati bizonyíték alapján történik. Tehát összefoglalóan amennyiben az ügyfél csak adatokat szolgáltat a nyilvántartásba vétel iránti kérelemben (például a diplomájának számát), akkor ez önmagában nem tekinthető okirati bizonyításnak, tehát a Ket. 86. § (1b) bekezdésével a szabályozás nem lesz ellentétes akkor sem, ha ez az adatszolgáltatás miniszteri rendeletben van előírva.

Ugyanígy nem vonható a kötött bizonyítás körébe bizonyítási eszközként az engedély, ha az engedély megadását követően a hatóság egy automatizmus részeként, mérlegelés nélkül veszi nyilvántartásba – az általa kiadott engedély alapján – az engedélyest. Ettől eltérően, amennyiben egy más hatóság eljárása során kiadott engedély alapozhatja meg a nyilvántartásba vételt, az engedélyt vagy annak hiteles másolatát a kérelemhez csatolni kell, így okirati bizonyítékként funkcionál.

Ennek megfelelően a felülvizsgálat során érvényesített általános elhatárolási szabályként kijelenthető, hogy a kérelemhez csatolt melléklet már bizonyítéknak volt tekinthető, amelyre vonatkozóan már biztosítani szükséges a bizonyítási rendszer kötöttségének érvényesülését. Megjegyzendő, hogy ennek körében, ha az ügyfél nem csatolta az adott mellékletet, de azt a hatóság a Ket. 36. § (2) bekezdése során köteles beszerezni, ugyanígy megállapítható volt az okirati bizonyíték alkalmazásának kötelező előírása, tehát ebben az esetben is érvényesül a Ket. 86. § (1b) bekezdésében előírt kötött bizonyítási rendszer.

A kötött bizonyítás alkalmazásával kapcsolatban kiemelendő, hogy az ágazati szabályozás módosítása során nem volt szükséges külön, explicite kimondani az ágazati jogszabály szövegében, hogy a nyilvántartásba való bejegyzésre, valamint az onnan való törlésre irányuló eljárás során csak a meghatározott bizonyítási eszközt használható fel, önmagában annak előírása, hogy az ilyen eljárásban valamely okiratot csatolni kell, megalapozza a Ket. 86. § (1b) alkalmazását.

A bizonyítékok előírása tekintetében a felülvizsgálat során szempont volt az is, hogy a nyilvántartás minden adatához „párosítható” legyen annak forrása, például sok esetben elegendő az ügyfél adatszolgáltatása, de egyes adatok kapcsán feltétlenül szükséges mellékletek csatolása is. Ez a szempont azért lényeges, mert akkor biztosítható a hatósági nyilvántartás közhitelessége, akkor alkalmas a közbizalmi funkció betöltésére, ha olyan adatokon alapul, melyek hitelessége, bizonyíthatósága biztosított.

Végezetül megjegyzendő, hogy mivel a Ket. maga határozza meg a saját hatályát, ha egy hatósági nyilvántartás vezetése érinti az ügyfél jogait és kötelezettségeit, az a Ket. 12. § (2) bekezdés a) pontja alapján külön ágazati jogszabályi rendelkezés hiányában is hatósági ügynek, és így az érintett nyilvántartás a Ket. 86. §-a alapján közhiteles hatósági nyilvántartásnak minősül. Ezt támasztja alá az is, hogy a Ket. 15. § (1) bekezdéséből következően, ha valamely eljárás a jogalany jogát, jogos érdekét érinti, akkor e jogalany a

Ket. rendszerben ügyfélnek minősül, az ügyféli minőség pedig feltételez egy hatósági eljárást, csak hatósági eljárási keretben értelmezhető jogintézmény. Mindezekből következően az, hogy a jelen módosítással megvalósított felülvizsgálat során esetlegesen egy adott nyilvántartás nem került az ágazati szabályozás szintjén is kimondva a közhiteles hatósági nyilvántartások körébe, nem jelenti azt, hogy e nyilvántartás ne lenne közhiteles hatósági nyilvántartás, és annak vezetése hatósági ügy, mivel a hatósági eljárási kódexből generálisan következik a közhiteles hatósági nyilvántartásnak e minősége.

A felülvizsgálat teljeskörűségére törekvés ugyanakkor arra tekintettel volt fontos, hogy a Ket. és az ágazati jogszabály ellentéte – a jövőben esetlegesen felmerülő jogértelmezési problémák következtében – jobbizonytalanságot, az állampolgárok közigazgatásba vetett bizalmának csorbulását okozhatja. Összefoglalóan elmondható, hogy a felülvizsgálattal elérni kívánt állapot az volt, hogy a módosítások ne tágítsák ki indokolatlanul a közhiteles hatósági nyilvántartások körét, ugyanakkor e kör feltétlenül tartalmazza a legfontosabb, az ügyfelek jogát, jogos érdekét érintő nyilvántartásokat, ellenkező esetben a jogintézmény diszfunkcionálissá válhatna.